

אסית הנדסה (1985) בע"מ ח.פ. 511090136.

ע"י ב"כ עוה"ד אורן בן יאיר, גיא וגנר ואח'.

התובעת

- נ ג ד -

עזרא גבאי

ע"י ב"כ עוה"ד רהב עין דר ואח' ואח'.

הנתבעת

פסק בוררות:

תוכן עניינים

- א. פתח דבר 3
- ב. דיון 5
- עיקרי ההסכם שנכרת בין אסית לאיזוטסט בערבות האישית של מר גבאי 5
- טענת מר גבאי כי התנאי המתלה שבהסכם לא התקיים, כי ההסכם לא נכנס לתוקף וכי הצדדים סיכמו על חלוקת תמורה אחרת – הטענה ל"שינוי המתווה" .. 6
- טענת גבאי כי לא התקיים התנאי המתלה ולכן ההסכם בוטל 18
- ביטול רכישת ציוד המעבדה של איזוטסט והשימוש של אסית במעבדותיה 27
- בהתאם להוראות ההסכם אסית זכאית לקבל 90% מהתמורה ששילמה מע"צ עבור ביצוע העבודות הרלוונטיות 31

- כרסטת החשבונות של מע"צ – תחשיב הסכום שאסית זכאית לקבל מאיזוטסט..34
- 48 ערבות מר גבאי ושיק הביטחון שמסר לאסית
- 49 טענת מר גבאי לקיזוז דמי שכירות מהסכום לו זכאית אסית
- 50 טענות נוספות שהעלה מר גבאי
- 64 טענת אסית כי מר גבאי פעל בכדי להימנע מניהול הבוררות
- 64 טענות שנזנחו על ידי הצדדים בסיכומיהם
- 65 טענות נוספות של הצדדים
- 66 טענות הצדדים בנוגע למהימנות העדים ובעלי הדין שכנגד
- 66 בקשת מר גבאי להגשת סיכומי תשובה
- 67 ריבית והצמדה
- 68 החזר הוצאות, שכר טרחת עו"ד וכיוצ"ב
- 69 ג. סיכום, סעדים והוצאות

א. פתח דבר:

1. פסק בוררות זה עוסק בהכרעה במחלוקת שבין התובעת - אסית הנדסה (1985) בע"מ (להלן: "אסית") לבין הנתבע - מר עזרא גבאי (להלן: "מר גבאי"), וזאת, בין היתר, נוכח ערבותו האישית של מר גבאי להתחייבויות של חברה שהייתה בשליטתו ובניהולו - חברת איזוטסט בע"מ (בפירוק) (להלן: "איזוטסט"), על פי הסכם שכרתה עם אסית.

איזוטסט הייתה, טרם כניסתה להליך פירוק, חברה פרטית בניהולו ובבעלותו של מר גבאי (בשרשור, ובאופן חלקי). איזוטסט, בין היתר, בביצוע בדיקות מעבדה לענף הבניה וסלילת הכבישים, וזאת באמצעות המחלקה הגיאוטכנית שלה (להלן: "המחלקה"). איזוטסט ביצעה את בדיקות הקרקע והמעבדה וכן בדיקות אחרות עבור לקוחותיה, שהעיקרית היתה מחלקת עבודות ציבוריות במשרד התחבורה (להלן: "מע"צ").

התובעת - אסית הינה חברה פרטית שעיסוקה, בין היתר, בעבודות הנדסה, בדיקות מעבדה וכיוצ"ב.

2. ביום 1.12.2011 נכרת הסכם בין איזוטסט (באמצעות מורשה החתימה מטעמה, הנתבע – מר גבאי) לבין אסית (באמצעות מורשת החתימה מטעמה – גב' איריס מלכה, בעלת מניות ומנכ"ל באסית) (להלן: "**ההסכם**"). כותרת ההסכם הינה "**חוזת למכירת פעילות**". כך, רוכשת אסית, את ציוד המחלקה (של איזוטסט) וכן את פעילות איזוטסט מול מע"צ. זאת, בהתאם לחוזים שכרתה איזוטסט עם מע"צ, ע"פ מכרזים שפרסמה מע"צ, בהם זכתה איזוטסט. הכול כמפורט בהסכם.
3. מר גבאי חתם בסוף ההסכם על ערבות "**באופן אישי, מוחלט ובלתי חוזר לכל התחייבויות איזוטסט להסכם, ללא הגבלה בסכום**" (להלן: "**הערבות**"). כמו כן הפקיד בידי אסית שיק אישי לביטחון ע"ס מיליון ₪ (להלן: "**השיק / שיק הביטחון**").
4. איזוטסט נקלעה להליכי חדלות פירעון ופירוק ע"י בהמ"ש המחוזי בת"א (הדבר אינו שנוי במחלוקת – ראה, בין היתר, עדות מר גבאי בעמוד 260 לפרוטוקול מיום 26.1.2016).
5. אסית טוענת כי איזוטסט לא קיימה את התחייבויותיה ע"פ ההסכם. לאור זאת, ולאור הערבות האישית, אסית הגישה להוצאה לפועל בת"א את שיק הביטחון שמסר לה מר גבאי, לביצוע. מר גבאי הגיש התנגדות לביצוע שטר, ובסופו של דבר הסכימו הצדדים על העברת המחלוקת ביניהם לבוררות בפניי (בין היתר, מכוח סעיף הבוררות והערבות האישית שבהסכם).
6. בין הצדדים מחלוקת כוללת בעניין הערבות וההסכמות שבין איזוטסט ואסית, פרשנות ההסכם שנכרת, תוקפו, תנאיו – לרבות טענות לשינוי תנאיו, המשמעות התכליתית של העסקה שנכרתה, השירותים שניתנו במסגרת כך, הכספים ששולמו והזכאות להם, טענות לגרימת נזקים ועוד כהנה וכהנה.
7. הצדדים הגישו כתבי טענות, בקשות, הודעות, תצהירים, ראיות, חקרו עדים וכיוצ"ב ובסופו של הליך ממצה הגישו סיכומיהם.
8. מכאן פסק בוררות זה.
9. אציין כי מר גבאי הגיש לבית המשפט המחוזי בקשה להעברתי מתפקידי כבוררת. הבקשה נדחתה על ידי כב' השופטת י. שבח. מר גבאי ערער לבהמ"ש העליון על החלטת יהמ"ש המחוזי וערעורו נדחה. אני מוצאת לנכון לציין, כפי שציינתי בהחלטתי בעניין זה, כי אין לי נגיעה אישית למי מהצדדים והכרעותי בתיק ניתנות אך ורק לגופו. אני מנצלת הזדמנות זו כדי להניח דעתו של מר גבאי, כי גם עתה לאחר שהגיש את הבקשה להעברה כנ"ל, טענותיו יבחנו אך ורק לגופן בהתאם לראיות ולדין, ללא משוא פנים.
10. מלוא טענות הצדדים באו בפניי. אך עלי לציין; יש וטענות הצדדים הוכרעו מכללא ולכן אינן נזכרות ספציפית בפסק בוררות זה, יש והטענות אינן רלוונטיות או שלא היה בהן לשנות את ההכרעה באותו עניין (כגון שהיה די בראיות עליהן הסתמכתי ולכן לא הזכרתין בפסק הבוררות וכד'). רוצה לומר כי הייתי ערה **למלוא** טענות הצדדים. טענה

שהיה בה כדי להשפיע על הכרעותיי באשר לסעדים האופרטיביים שנתבעו, נידונה והוכרעה לגופה.

11. הצדדים השתמשו בכתבי טענותיהם בכינויים שונים לאותו עניין, כדי למנוע בלבול בחרתי בכינוי אחד של מי מבעלי הדין, אך אין בכך ללמד על קבלה או דחייה של גרסת צד באותו עניין. ההתייחסות לטענות הצדדים נעשתה במפורש במסגרת חלק הדין להלן.
12. הערה כללית נוספת, יש ובסיכומים נפלו שגגות (פליטות קולומוס, טעויות בהפניות וכו'). לא היה בכך לגרוע מזכות הצדדים, שנוצלה כדבעי, להציג את מלוא טענותיהם, תביעותיהם וראיותיהם בפניי.
13. בסיום פתח דבר זה אני מבקשת לציין לשבח את פרקליטי הצדדים, משני עברי המתרס, על עבודתם היסודית בתיק זה, ועל הצגת טענות הצדדים בצורה נהירה, עניינית ומקצועית.

ב. דיון:

עיקרי ההסכם שנכרת בין אסית לאיזוטסט בערבותו האישית של מר גבאי:

- עיקרי ההסכם שנכרת בין אסית לבין איזוטסט, הינם כדלקמן:
- א. הסכמי ההתקשרות של איזוטסט עם מע"צ יוסבו אל אסית ויבוצעו בפועל על ידה (ראה המבוא להסכם, סעיפים 2, 4, 5 וכו' להסכם).
- ב. כספים שתשלם מע"צ עבור העבודות שיבוצעו כנ"ל יתחלקו – 90% לאסית ו-10% לאיזוטסט, כאשר התשלום שנקבע בהסכם "מבוסס על הנחת עבודה לפיה הסכמי מע"צ הינם בשווי ביצוע של 9,180,00 ₪ לפני מע"מ, ועל כן סוכם לשלם למוכרת סך של 10% מגובה העסקאות מול מע"צ" (סעיף 6 ג' להסכם).
- ג. אסית תרכוש מאיזוטסט את ציוד המעבדה שלה (ראה המבוא להסכם, סעיף 2 וכו' להסכם).
- ד. מר גבאי ערב ערבות אישית, ללא הגבלה בסכום, לכל התחייבויות איזוטסט על פי ההסכם (ראה בסוף ההסכם). במסגרת ערבות זו מסר מר גבאי לאסית שיק על סך של מיליון ₪. עובדות אלה אינן שנויות במחלוקת ואף אושרו על ידי מר גבאי בחקירתו בעמוד 237 ואילך לפרוטוקול הדיון מיום 26.1.2016, כדלקמן:

"עו"ד בן יאיר: זאת אומרת השיק ניתן במסגרת חוזה ההתקשרות.

העד, מר גבאי: כתוצאה מחוזה ההתקשרות.

...

עו"ד בן יאיר: אתה למעשה ערב לכל הסכומים שצריכים להיות משולמים במסגרת החוזה הזה ולא רק מיליון שקלים...

העד, מר גבאי: אם צריך לשלם כן.

עו"ד בן יאיר: יפה, אין הגבלה לסכום.

העד, מר גבאי: אין".

טענת מר גבאי כי התנאי המתלה שבהסכם לא התקיים, כי ההסכם לא נכנס לתוקף וכי הצדדים סיכמו על חלוקת תמורה אחרת – הטענה ל"שינוי המתווה": .15

15.1 מהות טענת מר גבאי לשינוי המתווה וכי ההסכם בטל:

מר גבאי טוען כי לאור אי הסכמת מע"צ להעברת הפעילות החוזית של איזוטסט לאסית הרי שהתנאי המתלה שבהסכם לא התקיים וההסכם לא נכנס לתוקף (אדון בכך בנפרד להלן). לשיטתו של מר גבאי, לא ניתן היה לקיים את ההסכם כלשונו, לרבות בנוגע לתמורה, ולאור בטלותו של ההסכם כנ"ל, היה צורך בגיבוש מתווה אחר, זאת לאור אי הסכמת מע"צ להעברת הפעילות לאסית.

לטענת מר גבאי בהתאם לכך היה על הצדדים להגיע להסכמה מחודשת שתביא בחשבון את העובדות הבאות:

א. עבודות הקידוח תבוצענה על ידי אסית כקבלנית משנה, ולא כמי שחוזי העבודה עם מע"צ הוסבו אליה.

ב. חלק מבידיקות הקרקע יבוצעו על ידי איזוטסט עצמה.

ג. "האחריות המקצועית והסיכונים מול מע"צ ... חלים על איזוטסט" - היינו הגשת חשבונות, קנסות בטחונות, ביטוחים וכו', דבר המחייב תשלום פרמיית סיכון לאיזוטסט.

ד. אסית תשתמש בציוד איזוטסט לצורך ביצוע הבידיקות שנערכות על ידה. ציוד הנמצא בשטחה של איזוטסט, אך בהשגחה (מנעולים וביטוח) של אסית, שהייתה אמורה לשלם בגינו דמי שכירות, חשמל מיסי עירייה וכו' (ראה עמ' 4 לסיכומי מר גבאי).

לטענת מר גבאי, בסופו של דבר, הסיכמו הצדדים על מתווה חדש (להלן: "שינוי המתווה"), שעיקריו כדלקמן:

- א. אסית לא תקבל לחזקתה את ציוד המחלקה ואיזוטסט תשיב לה את התשלום ששילמה בגין כך בסך של חצי מיליון ₪.
- ב. אסית תועסק ע"י איזוטסט כקבלן משנה בביצוע קידוחים ובדיקות בתחום הגיאוטכני במסגרת פעילות איזוטסט במע"צ, ותבצע את בדיקות המעבדה במשרדי איזוטסט ביבנה.
- ג. התשלום לאסית כקבלן משנה יהיה 75% מתקבולי איזוטסט ממע"צ, כאשר השינוי בתמורה מגלם את פרמיית הסיכון של איזוטסט הנזכרת ועלויות הפעלת המעבדה.
- ד. שיק הביטחון שמסר מר גבאי לאסית לאחר חתימת ההסכם, הסכם שלא נכנס לתוקף, ישמש ערובה למילוי התחייבות איזוטסט להעברת התמורה לאסית כנ"ל בהתאם לשינוי המתווה.

15.2 טענות מר גבאי הינן טענות בעל פה נגד הוראות כתובות של ההסכם, ללא ראיות ממשיות להוכחתן:

כפי שניתן להיווכח, טענתו של מר גבאי הינה לשינוי משמעותי בהסכמות, שמצאו ביטוי בהסכם הכתוב והחתום שכרתו אסית ואיזוטסט, בערבותו האישית של מר גבאי. מדובר בשינוי מתווה בעל הסכמות רבות לכאורה, המשנות באופן משמעותי את הסכמות הכתובות שבין הצדדים. זאת, לרבות עניין ביצוע העבודות ותשלום התמורה. על מר גבאי היה להתכבד ולתמוך טענותיו בראיות ממשיות ומשכנעות.

בכל הכבוד, ראיות לטיעון זה לא מצאתי.

מדובר בטענות להסכמות בעל פה, הבאות לשנות הסכם מפורט בכתב.

גרסת מר גבאי הנ"ל, מהמסד עד הטפחות, לא גובתה בראיות משכנעות כדבעי. בכל הכבוד, הצהרות של **מר גבאי עצמו**, שהינו הנתבע, וכן של מצהירים קרובים מטעמו, ששימשו **עובדיו** ו/או **עובדי איזוטסט** וכו' (אעמוד על כך בהרחבה בהמשך), **אינן מספיקות** כדי לשנות הוראות ההסכם כתוב וחתום, בערבות אישית מגובה בשיק בטחון של מר גבאי עצמו.

מר גבאי לא הוכיח בראיות משכנעות כי ההסכם בוטל או לא נכנס לתוקף (ומהראיות שהוצגו בפני מוכח ההפך – ראה להלן). מר גבאי לא הוכיח בראיות משכנעות כי הצדדים הסכימו על שינוי המתווה ולמעשה כרתו הסכם אחר, לא הוכיח כי איזוטסט ביצעה חלק מהעבודות, ולא הוכיח כי ערבותו האישית אינה בתוקף, כטענתו.

הדברים מקבלים משנה תוקף, לגבי טענת מר גבאי כי הצדדים סיכמו על חלוקת תמורה אחרת מאשר 90% לאסית ו- 10% לאיזוטסט. זהו עניין מהותי ביותר

הנוגע לסכומי כסף משמעותיים, ועל מר גבאי היה להתכבד ולהוכיח את טענותיו בנושא בראיות משכנעות. כאמור, אלה לא הובאו.

אין לקבל את הטענה לפיה הצדדים הסכימו על כך באופן אגבי בעל פה, במיוחד כאשר קיים הסכם כתוב בין הצדדים, מגובה בערבות אישית, והכל תוך זמן קצר יחסית של כחודש וחצי לאחר חתימת הסכם מפורט ובכתב.

אף לשיטת מר גבאי עצמו, הוא חתם במסגרת ההסכם על ערבות אישית וכן מסר לאסית שיק אישי לביטחון על סך של מיליון ₪. היינו, מוכח באופן ברור ומפורש, כי הצדדים לא "סמכו על מילה בעל פה" או בדומה, ואסית אף לא הסתפקה בהסכם חתום על ידי איזוטסט. אסית עמדה על כך שמר גבאי יחתום על ערבות אישית כוללת, ללא הגבלה כחלק מההסכם עם איזוטסט, וגם בכך לא היה די ומר גבאי התבקש ומסר לידי אסית שיק אישי שלו להבטחת קיום התחייבות איזוטסט כנ"ל.

מוכח מפורשות, גם לשיטת מר גבאי עצמו, כי לא רק שהצדדים העלו את הסכמותיהם על כתב בהסכם חתום, אלא שלא היה בכך די כדי לספק את אסית והיא דרשה ערבות אישית ושיק של מר גבאי כנ"ל.

על כן, ובכל הכבוד, לא ניתן לקבל את גרסת מר גבאי לפיה, בין הצדדים היה אימון כה רב ומוחלט, עד שלמרות שהיה קיים בין הצדדים הסכם מפורש חתום, הצדדים שינו, ללא כל הודעה בכתב או הסכמה כתובה וחתומה אחרת, חלק חשוב מאד של הסכמותיהם, ובראש הדברים, את אחוזי חלוקת התמורה שתתקבל ממע"צ, והכל זמן קצר יחסית לאחר שכרתו את ההסכם בכתב כנ"ל.

הדברים חסרי הגיון בסיסי, ואני דוחה אותם בשתי ידיים. לשיטתו של מר גבאי שינוי קיצוני ממצב בו אסית עומדת על הסכם כתוב וחתום, וערבות אישית בליווי שיק ביטחון, למצב של הסכמות בנוגע לעניינים מהותיים ביותר בהסכם, בעל פה ללא כל הוכחה בכתב. כל זאת פחות מחודשיים מאז נחתם ההסכם הראשוני ובכתב.

מר גבאי מפנה לעדויות המצהירים מטעמו ולתצהירו הוא, להוכחת התשלום המקובל לקבלן משנה בענף, 60% - 80%. אין לכך רלוונטיות. הצדדים סיכמו ביניהם בהסכם על חלוקת תמורה של 10%-90% כנ"ל, ולא הונחה בפני ראייה כי שינוי זה. יתר על כן הוכח בפני ההפך. הצדדים עמדו על חלוקת התמורה כנ"ל (90% - 10%) גם בטיטת תוספת מאוחרת להסכם – ראה להלן.

הוא הדין אשר לטענת מר גבאי לפיה לא יתכן לקבל חלוקת תמורה שכנ"ל "בעולם המסחרי" מקובל וכיוצ"ב טענות. אין בנסיבות המקרה לטענות אלה בסיס, זאת באשר כי המחייב, ובהתאמה את מר גבאי כמי שערב להתחייבויות איזוטסט, הוא ההסכם עליו חתמו, ואופן חלוקת התמורה. אין מקום לדבר על נוהג כזה או אחר, שעה שבין הצדדים נחתם הסכם. אין מקום למקצה שיפורים מאוחר במסגרת הבוררות, בדרך של הסתמכות על נוהג או הגיון עיסקי. זאת,

אף אם תנאי העיסקה התבררו למר גבאי כלא כדאיים, לכל היותר מדובר בטעות בכדאיות העסקה, וזו אינה מזכה את מר גבאי בסעדים של ביטול ההסכם וכו', ואין בהן לפותרו מערבותו האישית.

הוא הדין בנוגע לטענת מר גבאי כי "איזוטסט המשיכה בביצוע חלק מבדיקות המעבדה" (סעיף 16 לסיכומיו) וכי הצדדים הסכימו כי איזוטסט תבצע חלק מהעבודות. מדובר בטענה לשינוי המתווה, טענה אשר הינה כאמור בניגוד להוראות הברורות הכתובות של ההסכם, ועל מר גבאי לספק ראיות משכנעות לכך.

מר גבאי לא הביא ראיות להוכחת טענתו לביצוע העבודות על ידי איזוטסט כנ"ל. אסית צודקת כי טענות מר גבאי לכך שאיזוטסט ביצעה חלק מהעבודות, עלו בשלב מאוחר יחסית של ברור המחלוקת בין הצדדים. יהיה זה יותר מסביר להניח כי לו אכן, כטענת מר גבאי, איזוטסט ביצעה חלק מהעבודות שעל אסית היה לבצע, על פי ההסכם בין הצדדים (לאור שינוי המתווה הנטען), הרי שהוא היה מציין זאת ומפרט על כך בהרחבה בהתנגדות ובתצהיר, הרחבים, שהגיש, לביצוע שטר. העובדה כי הטענה לביצוע עבודות על ידי איזוטסט לא מצאה ביטוי שם, אכן מלמדת כי מדובר בטענה שהועלתה בשלב מאוחר, ושאינה משקפת את המציאות כפי שאכן הייתה. זאת מעבר להיותה טענה בעל פה הסותרת הסכם כתוב.

לו אכן כגרסת מר גבאי, איזוטסט ביצעה עבודות שהיה על אסית לבצע, היה עליו להציג פירוט מדוייק של העבודות והתמורה ששולמה בגין, לרבות הוכחות בדבר ביצוע העבודות בפועל על ידי איזוטסט, למשל, העדת העובדים שביצעו את העבודות הנטענות.

ראיות כנ"ל אין.

יש להוסיף לכך את הוראת סעיף 10.5 להסכם המורה בעניין שינוי, כדלקמן:

"לא יהיה תוקף לכל שינוי בחוזה אלא אם נעשה בכתב ונחתם על ידי הצדדים".

על מר גבאי להוכיח את טענתו לשינוי ההסכמות שבהסכם בראיות התואמות את סעיף 10.5 לו, היינו במסמך כתוב וחתום על ידי הצדדים. מר גבאי לא הציג ראיה כנ"ל, ואין לו להלין אלא על עצמו. אין ספק כי מר גבאי מודע להוראה זו בהסכם.

מר גבאי נשאל בעניין והודה, למעשה, כי אין בידיו כל מסמך כתוב המאשר שינוי ההסכמה, שהייתה בין הצדדים, אפילו מסמך שנשלח חד צדדית מטעמו או מטעם איזוטסט לאסית או נציגה. כך בעמוד 22 לפרוטוקול מיום 26.1.2016, כדלקמן:

"עו"ד בן יאיר: שלחת אימייל או פקס, הודעה באמצע חודש דצמבר שאומר לצדדים חבר'ה ההסכם במתכונתו לא יכול להתקיים, צריכים לשבת על הנהלת החשבונות, המערכת יחסים הפיננסית צריכה להיות שונה?

העד, מר גבאי: אני לא צריך לשלוח מייל, הוא היה איתי בפגישה במע"צ, הוא ידע שזה לא מתקיים.

עו"ד בן יאיר: הוא ידע שהוא אמור לקבל 75% מהכסף?

העד, מר גבאי: בוודאי.

עו"ד בן יאיר: יש לך איזשהו אימייל בעניין הזה, מסמך בכתב?

העד, מר גבאי: אין לי אימייל כתוב".

מדובר בשינוי משמעותי הנוגע לסכומי כסף משמעותיים, לא ניתן לקבל כי מר גבאי הסכים שההסכמות החדשות הנטענות על ידו יותרו הסכמות בעל פה, כאשר קיים הסכם חתום בין הצדדים ובו הוראה מפורשת כי כל שינוי ייערך בכתב. כמו גם כי עומד וקיים הסכם מגובה בשיק ביטחון אישי שלו, המורה על חלוקה אחרת של התמורה וביצוע העבודה בפועל.

אדגיש, לא רק שלא הוצגה הסכמה בכתב חתום, מר גבאי הודה כי אפילו הודעה כתובה שנשלחה חד צדדית מטעמו אין.

15.3 אין בפי מר גבאי גרסה חד משמעית לגבי חלוקת התמורה:

אסית צודקת בטענתה כי מר גבאי לא נתן בחקירתו תשובה חד משמעית לגבי החלוקה החדשה של התקבולים הנטענת עתה על ידו. כמו גם הודה כי אין הסכמה בכתב על כך וכי הוא לא הוציא אפילו הודעה חד צדדית מצדו. כך בעמוד 250 לפרוטוקול מיום 26.1.2016, כדלקמן:

"עו"ד בן יאיר: תסביר לי באיזה מתכונת אסית מבצעת את כל העבודות?

העד, מר גבאי: במתכונת של בין 70, 30 ל – 25.

עו"ד בן יאיר: יופי, עכשיו להערכתך אתה כאיש עסקים שעשה איזה דבר אחד או שניים בחייו, בנקודת הזמן הזאת בתחילת ההתקשרות, לא חשוב שאתה תוציא איזו הודעת הבהרה בעניין הזה?

העד, מר גבאי: לא, אנחנו סגורים עם זה.

...

עו"ד בן יאיר: הבנתי. אתה סגור עם זה, מה? בעל פה?

העד, מר גבאי: בעל פה, לא מספיק? הרי כל החוזה פה זה בעל פה."

מעבר לדרוש אציין, כי חוסר העקביות בנוגע לאופן החלוקה המוסכם של התמורה, חוזר על עצמו גם בתצהירו של מר גבאי, כך, בסעיף 20 לתצהירו הצהיר כי איזוטסט שילמה לאסית "75% מהתשלומים ששולמו לחברה ע"י מע"צ", ובסעיף 21.2 טוען מר גבאי כי "מניתוח כרטסות הנהלת החשבונות בין מע"מ לחברה" עולה כי איזוטסט שילמה לאסית "כ – 80% מסך התשלומים ששילמה מע"צ לחברה בגין פעילות המחלקה". נשאלת השאלה – מה הנכון אם כך??

סעיף התמורה הינו אחד הסעיפים העיקריים, אם לא הסעיף העיקרי, בהתקשרות בין הצדדים, וטענה להסדר "בערך" "בקירוב" הינה טענה חסרת הגיון, ובוודאי נוכח היקף הסכומים ותנאי ההסכם.

הדעת נותנת, וכך גם ההיגיון הכלכלי והעסקי של חיי המעשה בכלל, ובין הצדדים להסכם בפרט, כי אם אכן כטענת מר גבאי הנ"ל, הרי שכמי שערב אישית לכל חובות איזוטסט, מר גבאי היה דואג לשינוי כתוב וחתום של חלוקת התמורה וביצוע העבודות. ולא רק לשינוי כתוב וחתום אלא לשינוי כתוב חתום מוגדר וברור של אופן חלוקת התמורה, שהרי אם לא כן, הוא חייב אישית על פי ערבותו. העדרו של אישור מוגדר, כתוב וחתום כנ"ל מוכיח ההפך מטענת מר גבאי. הרי אין מדובר רק במנהל ובשולט באיזוטסט, אלא מדובר במי שערב לכל התחייבויותיה.

15.4 גם הוראות טיוטת הנספח להסכם (המאוחר למועד "שינוי המתווה" הנוטען) סותרות את גרסת מר גבאי בעניין:

גרסת מר גבאי בעניין מופרכת גם לאור תוכנה של טיוטת הנספח להסכם, אשר נושאת תאריך 20.2.2012 (להלן: "הנספח להסכם") – נספח 7 לתצהיר מר גבאי. הצדדים חלוקים לגבי נסיבות המו"מ בנוגע לנספח להסכם הנ"ל. אין צורך שאכריע בכך עתה, ודי בתוכן הטיוטה לעניין זה.

סעיף 2.1.5 לנספח להסכם מורה בעניין חלוקת התקבולים כפי שמורה ההסכם עצמו, כדלקמן:

"2.1.5 התשלום בעבור פעילות המוכרת תבוא (כך במקור – ו.א) לידי ביטוי בהעברת 10% מסך כל התקבולים אשר יופקדו בחשבון הבנק החדש ויתר התקבולים תועבר (כך במקור – ו.א) לידי הקונה כשכר קבלן משנה בעבור קיום הפעילות במע"צ".

הנה כי כן, שוב, בנספח מאוחר להסכם, חזרה על אופן חלוקת התמורה בין הצדדים כפי שנקבעה בהסכם בכתב, ואין בו זכר לשינויי המתווה כטענת מר גבאי – שינוי שהוסכם לטענתו במועד מוקדם למועד שבטיוטת הנספח להסכם.

מר גבאי אישר בחקירתו כי הוא העיר על גבי הנספח הנ"ל הערות בכתב ידו, אך על אף זאת, לא תיקן את סעיף חלוקת התמורה, וכשהתבקש ליישב את העניין עם גרסתו בקשר לשינוי חלוקת התמורה לא הייתה בפיו תשובה הגיונית. כך בעמוד 246 לפרוטוקול מיום 26.1.2016, כדלקמן:

"עו"ד בן יאיר: הבנתי, עכשיו, כשאתה קיבלת את הנספח הזה, ואתה מעיר עליו הערות, נכון?"

העד, מר גבאי: כן, חלק מהם בכתב יד, כן.

...

עו"ד בן יאיר: יופי, עכשיו תסביר לי, בסעיף 2.1.5,

העד מר גבאי: רק שניה.

עו"ד בן יאיר: 'התשלום בעבור פעילות המוכרת תבוא לידי ביטוי בהעברת 10% מסך כל התקבולים אשר יופקדו בחשבון הבנק החדש ויתרת התקבולים תועבר לידי הקונה'.

העד, מר גבאי: כן.

עו"ד בן יאיר: זה נכון?"

העד, מר גבאי: בוודאי שלא.

עו"ד בן יאיר: למה אתה לא מעיר הערב בכתב יד ליד זה?"

העד, מר גבאי: לא צריך כי כל החוזה לא נחתם. כל החוזה לא היה בר תוקף."

עם כל הכבוד מדובר בגרסה מופרכת.

כיצד ניתן לקבל כי מר גבאי טרח והעיר בכתב ידו על גבי הנספח להסכם בנוגע להסכמות שונות אחרות שבאותו נספח להסכם, ואילו לעניין המהותי מאוד של אופן חלוקת התמורה הוא לא העיר, למרות, שלשיטתו, הוא אינו תואם את הסכמת הצדדים??, זאת לא טרח להסביר.

מר גבאי, בהיותו מודע לקושי ולפרכה שיוצרת טיוטת הנספח להסכם כמפורט לעיל, טוען (עמ' 9 לסיכומיו) כי אין ליחס משקל לדברים שכן, לטענתו, בסעיף 2.1.3 נרשם כי אסית הינה "קבלן משנה" וכן בסעיפים 2.1.4 – 2.1.6 הקשורים לתמורה נרשמו הסתייגויות איזוטסט וכו'.

היא הנותנת.

איזוטסט, באמצעות נציגה מר גבאי, העירו הערות לנספח הנ"ל, גם לדברים בלתי מהותיים ביותר, אך לא מצאו לנכון להעיר על אופן חלוקת התמורה, והרי אם הייתה הסכמה אחרת, שונה מהקבועה בהסכם, זהו הסעיף, ב-ה' הידיעה לתקן ולהעיר. תיקון או תוספת כאלה לא מצאתי.

הדברים נכתבו על ידי בנוגע לעניין המהותי של חלוקת התמורה, אך הם נכונים באותה מידה לכל טענות מר גבאי לשינוי המתווה, לרבות שינוי ביצוע העבודות, כך שחלק מהעבודות יבוצעו על ידי איזוטסט – אין רגליים לגירסתו.

אדגיש, ואבהיר כי לשיטת מר גבאי עצמו, בעת עריכת ההערות לנספח הנ"ל להסכם, כבר אז הוסכם על שינוי המתווה ושינוי חלוקת התמורה, וברור כי אם אכן כך היו פני הדברים, הם היו מוצאים ביטוי בהערות מר גבאי לטיטת הנספח להסכם, ואין משמעות לשאלה אם הנספח להסכם נחתם בסופו של דבר או לא. די בהערות מר גבאי ונציגי איזוטסט כדי להוכיח את הלך הרוח והסכמות הצדדים בעת ניסוח טיטת הנספח להסכם.

טענת מר גבאי בעמ' 4 לסיכומיו כי יש לראות בטיטת הנספח להסכם, ועליו הערות נציגי איזוטסט או בעצם הצורך בה "הודעה על ביטול ההסכם", אין לה על מה שתסמוך. היפוכו של דבר; לו היה הנספח להסכם מהווה הודעה בדבר ביטול ההסכם, היה הדבר מוצא בו ביטוי מפורש. העדר הוראה כאמור, מלמדת שאין ממש בגרסת מר גבאי הנ"ל.

אוסף כי נראה שהצדדים ביקשו להסדיר את יחסיהם, וזאת נוכח העובדה כי חוזי איזוטסט מול מע"צ לא הועברו על ידי מע"צ על שם איזוטסט. על כן ניהלו ביניהם מו"מ בנושא תוספת להסכם, אך בסופו של דבר לא חתמו על התוספת להסכם הנ"ל, והם המשיכו לפעול בהתאם להסכם שכרתו, בשינויים המחויבים – ועל כך בהמשך.

מר דורון קאופמן, סמנכ"ל תפעול ומשנה למנכ"ל באיזוטסט בעת הרלוונטית, אשר הגיש תצהיר מטעם מר גבאי נחקר בעניין, והודה כי העיר הערות בכתב ידו על גבי הנספח להסכם, ולא העיר הערות לעניין חלוקת התמורה 90% - 10%. זאת למרות שלגרסתו ולגרסת מר גבאי, במועד הנקוב בנספח להסכם, כבר "השתנה המתווה" לתשלום, כך בעמוד 99 לפרוטוקול מיום 29.12.2015, כדלקמן:

"עו"ד בן יאיר: עכשיו תסתכל רגע על נספח 7 לתצהירים שלכם, אתה מכיר את המסמך הזה?"

...

העד, מר קאופמן: אני יכול להגיד לך משהו פשוט שלדעתי המילה פה להבטיח זה כתב יד,

עו"ד בן יאיר: עכשיו תאשר לי שבינואר 2012 למעשה כבר יש מתווה חדש נכון? כי אנחנו יודעים שכבר אי אפשר למכור ציוד, כי כבר מע"צ לא העבירה את החוזה לאסית במקום איזוטסט, אז לכאורה הנספח הזה אמור לשקף את המתווה החדש נכון?

...

עו"ד בן יאיר: אני שואל אותך אם במועד הזה שאתה כותב להבטיח יש כבר מתווה חדש?

העד, מר קאופמן: היה מתווה, אני לא הייתי מעורה במתווה.

...

עו"ד בן יאיר: זאת אומרת שאתה מסכים איתי שעל כך 10 אחוזים נניח, בסכום כזה עתק, מדובר כאן כמעט במיליון שקל, כאילו אנחנו מדברים על תשע מיליון שקל חוזה, 10 אחוז זה 900 אלף שקל.

העד, מר קאופמן: נכון.

עו"ד בן יאיר: ואתה מסכים איתי כאיש מקצוע שאם היה שינוי בהבנות המסחריות של ה 90/10 שאותו אתה מכיר מהחוזה, הדבר היה צריך להיות ברור מאוד, הוא היה צריך לקבל ביטוי מפורש במכתב, במסמך, כדי ששני הצדדים ידעו מערך הציפיות ביניהם, אתה מסכים איתי לגבי זה? כאיש מקצוע.

העד, מר קאופמן: מה איש מקצוע? זה הגיון בריא".

היינו, מעדותו של מר קאופמן עצמו, שהובא לעדות כעד מטעמו של מר גבאי, לצורך חיזוק גרסת מר גבאי, עולה, כי הגרסה לגבי שינוי מתווה התשלומים אינה הגיונית. העד העיד כי עצמו העיר לנספח להסכם וגם הוא לא תיקן את הסעיף לגבי חלוקת התשלומים 90% למול 10% כך שתסדיר את החלוקה החדשה הנטענת.

העד קאופמן מוסיף ואומר כי העלאת שינוי המתווה על כתב, בוודאי בסכומים המדוברים, הינו הכרחי, לא רק כאיש מקצוע אלא אף מהגיון בריא כללי. העדר מסמך כנ"ל מוכיח כי אין ממש בגרסת מר גבאי לשינוי המתווה.

אומר אף זאת; לאורך חקירתו של מר קאופמן עולה כי הוא מנסה להעיד באופן שיסייע לגרסת מר גבאי, אך זאת ללא הצלחה. מתברר כי חלק מהדברים עליהם העיד אינם ידועים לו באופן אישי בניגוד לאמור בתצהירו (ראה עמוד 100 לפרוטוקול הנ"ל). כמו גם מאחר ולא עלה בידו ליישב סתירות בין עדותו ובין מסמכים בכתב, כגון זו הנזכרת לעיל, וכגון טענתו בעמ' 87 לפרוטוקול מיום 29.12.2015 שם טען כי מר "גבאי לא היה ערב אישית", למרות שהדבר כתוב באופן ברור בהסכם (ראה בעמ' 101 לפרוטוקול). הפרכות בעדותו כה ברורות,

עד כי, בכל הכבוד, אני רואה מקום לפרטן עוד. די בקריאת פרוטוקול חקירתו כדי לעמוד על הדברים, פעם אחר פעם, לאורך עדותו. לפיכך, ככל שעדותו באה לחזק את גרסת מר גבאי, לא ניתן לסמוך עליה, כשלעצמה (ללא ראיות משכנעות חיצוניות אחרות), לצורך קביעת ממצאים פוזיטיביים.

אשר על כן, אני דוחה את טענות מר גבאי בנושא.

אסית מעלה טענה נוספת, לפיה מדובר בהרחבת חזית. זאת, שכן טענות אלה לא הועלו על ידי מר גבאי בתצהירו. טענת אסית בעניין שינוי ההסכמה לביצוע העבודות נכונה, אך מאחר והדברים נידונו לגופם, אין מקום שאכריע אם מדובר בהרחבת חזית אסורה או לא.

לאור האמור לעיל, אני דוחה את גרסת מר גבאי לשינוי המתווה בכלל, לשינויים התמורה בפרט, ובכלל כך את טענתו לפיה הוסכם כי איזוטסט תבצע חלק מהעבודות וכי היא אכן עשתה כן.

טענת גבאי כי לא התקיים התנאי המתלה ולכן ההסכם בוטל: .16

16.1 טענת מר גבאי כי מע"צ סירבה להעביר את ההסכמים ע"ש אסית, ובכך לא התקיים התנאי המתלה וההסכם לא נכנס לתוקף והינו בטל:

כאמור, טענת הגנה מרכזית של מר גבאי הינה כי ההסכם בין הצדדים בטל ואינו קיים עוד, ועימו בטלה ערבותו האישית והזכות למימוש שיק הביטחון שמשך.

טוען מר גבאי (עמ' 3, ו- 8 ואילך לסיכומיו) כי ההסכם לא נכנס לתוקף מאחר ולא התקיים התנאי המתלה שבו כאמור בסעיף 4.1 להסכם. לטענת מר גבאי מע"צ סירבה להעביר את ההתקשרות החוזית מאיזוטסט לאסית "בין השאר בגין חוסר ניסיונה של התובעת, בעיות בהעמדת בטחונות נשוא ההתקשרות החוזית ומאחר ומדובר בהתקשרות מכוח מרכז". לטענת מר גבאי בעקבות סירוב מע"צ, גם ציוד המעבדה של איזוטסט לא הועבר לאסית, ואיזוטסט החזירה לאסית את התשלום ששילמה בגין אותו ציוד מעבדה (סעיף 32 לסיכומי איזוטסט).

16.2 הוראות ההסכם לא עולות בקנה אחד עם טענות מר גבאי – אין מדובר בבטלות אוטומטית, והוכח שלא נשלחה הודעת ביטול של ההסכם, אלא הצדדים התייחסו להסכם כתקף ופעלו על פיו:

בחינת הוראות ההסכם מלמדת כי אין ממש בטענות מר גבאי.

סעיף 4 להסכם מורה לעניין התנאי המתלה כדלקמן:

4. תנאי מתלה לקיומו של ההסכם – העברת הציוד לבעלות הקונה, קבלת אישור מע"צ והעברת הפעילות החוזית מול מע"צ עד ליום 18/12/2011:

4.1 הקונה (אסית. ו.א.) והמוכרת (איזוטסט. ו.א.), ביחד וכל אחד מהם לחוד, מאשרים כי ידוע להם שהקונה מתקשרת בחוזה זה לרכישת פעילות המחלקה הגיאוטכנית כאמור בהסתמך על קבלת אישורה והסכמתה של מע"צ להעברת חוזי התקשרות עם המוכרת אל הקונה והמוכרת מצהירה בזאת כי לא ידוע לה על כל מניעה מלהתקשר עם הקונה בחוזה זה ו/או על מניעה מטעם מע"צ בהעברת החוזים לתפעולה של הקונה. המוכרת מצהירה כי לא ידוע לה על תביעות משפטיות ו/או התראה בפני תביעות משפטיות בכל הנוגע לקיום חוזי מע"צ על ידה ו/או כל מגבלה משפטית המונעת העברת ההסכמים לחזקת הקונה.

מוסכם כי רק סירוב מע"צ לאשר את הקונה כבעלת הזכויות מטעמים הקשורים בחברה בלבד או לחילופין צו שיפוטי המונע את ההתקשרות בשל עתירת צד ג' כנגד תנאי ההתקשרות, לא יהווה הפרה יסודית של ההסכם ויזכה את הצדדים בזכות לבטל את ההתקשרות מבלי שהדבר יהווה הפרה יסודית של ההסכם ובהשבת כספי הפיקדון אל הקונה, והצדדים מוותרים בזאת על כל נזקיהם מכל מין וסוג שהוא.

4.2 מוסכם בזאת כי קבלת הסכמת מע"צ עד ליום 18.12.2011 והעברת הציוד לחזקת הקונה, הינו תנאי מתלה לקיומו של הסכם זה ובמידה ולא יתקבל האישור בפרק הזמן הנקוב, לעיל או תתקבל הודעה ממע"צ בדבר סירובה להעברת החוזים לידי הקונה, מוסכם כי לחברה הזכות לדרוש את ביטולו של הסכם זה מבלי שהדבר יהווה הפרה יסודית של הסכם זה, הפיקדון יושב לקונה והצדדים מוותרים על כל נזקיהם מכל מין וסוג שהוא.

מובהר בזאת כי רק מילוי כל התנאים המתלים יהווה השלמת התנאי המתלה לקיומו של הסכם זה."

מהוראות ההסכם עולה מפורשות כי לא מדובר בבטלות אוטומטית של ההסכם באם לא מתקיים התנאי, אלא בזכאות לבטל את ההסכם.

מר גבאי לא הציג ראייה המוכיחה כי איזוטסט ביטלה את ההסכם, בזמן אמת, ביטול בכלל ובשל אי התקיימות התנאי המתלה בפרט.

היפוכו של דבר.

מהראיות שהוצגו בפניי עולה בבירור כי הצדדים המשיכו ופעלו בהתאם להוראות ההסכם, גם בהעדר אישור מע"צ כנ"ל, ואף ביקשו לכרות תוספת מאוחרת להסכם המסדירה זאת.

אני מקבלת את טענת אסית לפיה איזוטסט לא מסרה לה הודעה על ביטול ההסכם, וכי בפועל, כפי שעולה מהראיות ומעדויות הצדדים, הם המשיכו בקיום ההסכם, כאשר אסית מבצעת את העבודות ואיזוטסט מעבירה לה חלק מהתמורה שקיבלה בעבור אותן עבודות ממע"צ. כאמור לעיל, גרסת מר גבאי כי ביצוע ההסכם נמשך אך בשינוי המתווה נדחתה. כך, בהעדר ראיות משכנעות לשינוי המתווה. נותרה, למעשה, הודאת מר גבאי כי ביצוע העבודות ותשלום חלק מהתמורה שהעבירה מע"צ נמשך, ודי בכך להוכיח את טענת אסית בעניין.

על מר גבאי הטוען לביטולו של ההסכם מוטל נטל הראיה להוכיח את טענתו.
מדובר בטענה כבדת משקל העוסקת בבסיס ההתקשרות שבין הצדדים, אף על פי כן, כאמור, ראיה משכנעת כנ"ל לא הוצגה בפניי.

אסית מפנה בעניין זה לסעיף 10.5 להסכם המצוטט לעיל. הסעיף רלוונטי ל"שינוי בחוזה", אך אינו מדבר במפורש על הודעת ביטול. מכל מקום, בין שכך ובין שאחרת, הדעת נותנת כי אם אכן היה ההסכם מבוטל או בטל, היה הדבר מוצא ביטוי במסמך כתוב, וזאת נוכח העובדה כי מדובר בצעד מהותי ביותר ונוכח ערבותו האישית של מר גבאי והעובדה כי הצדדים התנהלו ביניהם במסמכים כתובים, בוודאי בנושאים מהותיים כנ"ל, והראייה שההסכם ביניהם נכרת בכתב.

מר גבאי נחקר בעניין, והודה מפורשות כי לא נשלחה הודעת ביטול, כך בעמוד 244 לפרוטוקול מיום 26.2.2016, כדלקמן:

"עו"ד בן יאיר: הבנתי. עכשיו תראה, כשאתה יודע שהחוזה לא יכול להתקיים, אתה ביקשת לבטל אותו?"

העד, מר גבאי: אני?

עו"ד בן יאיר: כן.

העד, מר גבאי: למה שאני אבטל אותו? אני הסברתי לו.

עו"ד בן יאיר: שאלתי אתה ביקשת לבטל.

העד, מר גבאי: לא. הם לא רצו."

דברים מפורשים וברורים.

די בכך לדחות את טענות מר גבאי בדבר בטלות ההסכם ובטלות ערבותו. ההסכם לא בוטל, והינו בתוקף, ועימו ערבותו האישית של מר גבאי ושיק הביטחון שמסר במסגרת כך.

16.3 מר גבאי גם לא הוכיח אי התקיימות התנאי המתלה בהסכם שזיכה את איזוטסט באפשרות לבטל את ההסכם:

מעבר לדרוש, אציין כי הפסקה השנייה לסעיף 4.1 להסכם מורה מפורשות "כי רק סירוב מע"צ לאשר את הקונה כבעלת הזכויות מטעמים הקשורים בחברה בלבד ... יזכה את הצדדים בזכות לבטל את ההתקשרות מבלי שהדבר יהווה הפרה יסודית של ההסכם ובהשבת כספי הפיקדון אל הקונה".

היינו רק אם מע"צ לא תאשר את אסית כבעלת זכויות מטעמים הקשורים באסית עצמה, יהווה הדבר סיבה מספק לביטול ההסכם.

לפיכך, על מר גבאי הטוען לאי התקיימות התנאי המתלה כנ"ל להוכיח:

א. כי מע"צ סירבה לאשר את אסית כבעלת זכויות ע"פ ההסכמים של איזוטסט עם מע"צ.

ב. כי סירובה של מע"צ כנ"ל הינו מטעמים הקשורים באסית עצמה בלבד.

על מר גבאי הטוען לאי התקיימותו של התנאי המתלה להציג ראיות משכנעות לקיום התנאים המצטברים שבתנאי המתלה כנ"ל.

גם אם לא יעלה בידי אסית להוכיח את טענתה כי מע"צ סירבה להעביר את החוזים שכרתה עם איזוטסט מאחר והיא זו שזכתה במכרז ולא אסית עצמה כטענתה, הרי שאין בכך לסייע למר גבאי, באשר, כמי שטוען לאי התקיימותו של התנאי המתלה, המזכה את איזוטסט בביטול ההסכם, עליו נטל ההוכחה להוכיח, בראיה פוזיטיבית כי סירובה של מע"צ להעביר את ההסכמים לאסית נעוץ בטעמים הקשורים באסית עצמה – כפי שמורה התנאי המתלה כאמור. מר גבאי לא הוכיח זאת.

כמו כן, אני מקבלת את טענת אסית כי אין מדובר בביטול אוטומטי.

סעיף 4.1 להסכם, כמצוטט לעיל מורה כי בהתקיים "התנאי המתלה" "יזכה את הצדדים בזכות לבטל את ההתקשרות", ובסעיף 4.2 הדבר יעניק "לחברה הזכות לדרוש ביטולו של הסכם זה". היינו מדובר על כך שהדבר יהווה סיבה מוצדקת ומוגנת לביטול ההסכם, ולא על כך שההסכם יבוטל באופן אוטומטי.

אני דוחה את טענת מר גבאי בעניין זה גם לגופה. טענת מר גבאי לפיה מע"צ סירבה להסב את החוזים של איזוטסט על שם אסית מסיבות הקשורות באסית עצמה, אין לה על מה שתסמוך. הוכח בפניי, כי מע"צ ידעה באופן ברור שאסית היא זו המבצעת את העבודות בפועל, ולא הוצגה בפניי התנגדות שלה לכך. כך גם הודה מר גבאי בעמוד 260 לפרוטוקול מיום 26.1.2016, כדלקמן:

**"עו"ד בן יאיר: עכשיו תראה, אני רוצה להציג לך עוד מסמך בסדר?
שאיזוטסט מוציאה למע"צ ודרך אגב בכל ההזמנות וחשבוניות
העסקה היא כותבת למעלה גם את שם אסית.**

העד, מר גבאי: אני לא יודע.

**עו"ד בן יאיר: אני אראה לך תסתכל, אתה רואה שאסית כתובה
בכותרת נכון?**

**העד, מר גבאי: איזוטסט חברה לזה וזה אה, בסוגריים מה שהוא
כתב אסית כן.**

עו"ד בן יאיר: כן, מע"צ ידעה שאסית מבצעת את כל העבודות.

**העד, מר גבאי: מע"צ ידעה שאיזוטסט עושה, אסית היתה קבלן
משנה שלנו.**

עו"ד בן יאיר: היא ידעה על קיומה של אסית.

העד, מר גבאי: על חלק, כן, אף אחד לא הסתיר את זה".

לו אכן כטענת מר גבאי כי מע"צ התנגדה להסבת ההסכמים מטעמים הקשורים באסית, הדעת נותנת כי מע"צ לא הייתה מסכימה לכך שאסית תבצע את העבודות בפועל. אולם כאמור אין חולק כי מע"צ ידעה שאסית מבצעת את העבודות בזמן אמת. העובדה כי מע"צ לא התנגדה לביצוע העבודות על ידי אסית, מוכיחה ההפך מטענת מר גבאי ומובילה אותי למסקנה כי יש לדחותה. טענת מר גבאי (עמ' 8 לסיכומיו) כי אסית הועסקה על ידי איזוטסט כקבלן משנה, לא הוכחה, ומכל מקום אינה משנה את העובדה כי מי שביצעה את העבודה בפועל הייתה אסית. טענת מר גבאי כי "האחריות החוזית המשיכה לחול על איזוטסט" ולכן היא זכאית לפרמיית סיכון וכו', הינה ניסיון לנהל מו"מ על התמורה הקבועה בהסכם, שנים לאחר שזה נכרת בין הצדדים, ואין לכך מקום.

מר גבאי הופך את היוצרות וטוען כי אסית לא הוכיחה בראיות כי אי קבלת אישור מע"צ להעברת הפעילות החוזית אינו קשור באסית עצמה, ולכן אסית לא הוכיחה את טענתה לאי ביטול ההסכם. כמי שמבקש לטעון כי לאיזוטסט עמדה הזכות לבטל את ההסכם, וכי היא ניצלה זכות זו וביטלה את ההסכם, על מר גבאי מוטל נטל הראיה להוכיח, ולא להפך. על מר גבאי להציג ראיות פוזיטיביות התומכות בטענתו, ולכן גם אם היה עולה בידו, ואין הדברים כן, להפריך את גרסת אסית בעניין, לא היה בכך די, באשר עדיין מוטל עליו הנטל להוכיח את גרסתו הוא.

טענת מר גבאי לפיה הצדדים שינו בהתנהגות את ההסכם ביניהם בעקבות אי התקיימות התנאי המתלה וכו' (ראה 4 עמ' לסיכומי מר גבאי) אף היא לא הוכחה בראיות ממשיות.

מהראיות שהוצגו בפניי עולה ההפך הגמור.

היינו, הצדדים היו נחوشים לקיים את ההסכם, למרות שלא עלה בידיהם להעביר את ההסכמים של איזוטסט עם מע"צ לידי אסית, והם המשיכו לקיים את ההסכם כמו גם בהעברת התמורה באיזוטסט לאסית, ללא שכרתו ביניהם הסכם אחר המשנה את תנאות ההסכם העיקרי ביניהם. אלא להפך, הצדדים ראו, בזמן אמת, בהסכם כהסכם בר תוקף, ואף ניהלו מו"מ לצורך כריתת תוספת להסכם, אשר תתייחס באופן ספציפי להמשך תחולתו של ההסכם לאור אי מתן אישור מע"צ הנטען כנ"ל. גם כאשר הצדדים סברו כי יש לנסח תוספת להסכם, כנ"ל, הם לא כללו בתוספת זו תנאים לשינוי המתווה כטענת מר גבאי.

מר גבאי טוען כי איזוטסט פנתה למע"צ בבקשה להסב את הפעילות החוזית על שם אסית "אולם בחודש 01/2012 מע"צ סירבה, בין השאר מאחר ואינה מכירה במשיבה (הכוונה לאסית. - ו.א) כמעבדה מורשית, חוסר ניסיון עם התובעת, ובעיות נוספות בהעמדת בטחונות לביצוע ההתחייבויות החוזיות". על כן גם לא ניתן היה להעביר את הציוד על שם אסית (ראה עמ' 3 לסיכומי גבאי). לו אכן כטענת מר גבאי, היכן ראיתיו להוכחת האמור???. הדעת נותנת כי מע"צ, בהיותה גוף ציבורי, הייתה מפרטת את טענותיה בעניין בכתב. (לעניין העברת ציוד המעבדה אתיחס בנפרד להלן).

אציין להשלמת התמונה בלבד, כי נוכח ההיקף הכספי של העבודות שביצעה אסית, נראית סבירה ומקובלת עדותה של הגב' איריס מלכה (בעמ' 197 לפרוטוקול מיום 26.1.2016), לפיה לא הייתה בעיה פיננסית מצד אסית להמציא בטחונות בסך של 250,000 ש"ח לו מע"צ הייתה מבקשת זאת ממנה. אכן לא נראה כי בכך טמונה הסיבה לאי העברת ההסכמים של מע"צ עם איזוטסט ע"ש אסית, כטענת מר גבאי. מטעמים אלה אני דוחה גם את טענת מר גבאי כי אסית לא צירפה דפי בנק ומאזנים, כדי להוכיח את חוסנה הכלכלי וכי יכולה הייתה להמציא למע"צ בטוחות, לו נדרשה, כטענת גב' מלכה ומר מלכה. על מר גבאי להוכיח כי הייתה דרישה כנ"ל מצד מע"צ וכי אסית לא עמדה בכך, וכי בכך קמה לאיזוטסט הזכות לביטול ההסכם, וכי איזוטסט אכן ביטלה את ההסכם. הנטל רובץ על כתפיו של מר גבאי, והוכחות איין.

16.4 המו"מ לגבי הנספח להסכם מוכיח כי הצדדים התייחסו להסכם כהסכם תקף, שריר וקיים:

זאת ועוד; לו אכן כגרסת מר גבאי, לפיה ההסכם בוטל, כיצד ניתן לקבל את עצם קיומו של הנספח להסכם הנושא את תאריך 20.2.2012, מועד המאוחר למועד שלגביו טוען מר גבאי לבטלות ההסכם ולשינוי המתווה כנ"ל.

מר גבאי נשאל מדוע העיר הערות לנספח הנ"ל וכיצד יתכן קיומו של נספח כנ"ל אם, לשיטתו ההסכם עצמו בוטל ואינו בתוקף, ושוב לא הייתה בפיו תשובה מספקת. כך בעמוד 245 לפרוטוקול מיום 26.1.2016, כדלקמן:

"עו"ד בן יאיר: יופי. אתה מכיר את הגישה שלך שאומרת שההסכם בוטל ואינו בתוקף?

העד, מר גבאי: ההסכם בוטל ואינו בתוקף.

עו"ד בן יאיר: יפה. עכשיו תסביר לי, אם ההסכם בוטל, למה צריך בחודש פברואר לחתום נספח להסכם שבוטל, למה לא לחתום על הסכם חדש?

העד, מר גבאי: אתם ביקשתם."

הפירכה ברורה ואין מענה מצד גבאי. אם ההסכם בוטל לא יתכן כי הצדדים ניהלו מו"מ, העירו הערות לנספח של אותו הסכם שבוטל.

מהנספח להסכם עולה כי כשלושה חודשים לאחר חתימת ההסכם, ביקשו הצדדים לנסח תוספת להסכם, עליה העירו בכתב ידם מר גבאי וסמנכ"ל בחברת איזוטסט, ובכך ראייה משמעותית, גם אם מעבר לדרוש, כי הצדדים לא ביטלו את ההסכם, לא ראו בו הסכם מבוטל, ולא כיוצ"ב כטענות מר גבאי, אלא להפך, הצדדים ראו בהסכם הסכם בר תוקף.

16.5 סיכום ומסקנות לגבי טענות מר גבאי ביחס לתנאי המתלה ובטלות ההסכם:

על מר גבאי הטוען כי לאיזוטסט זכות לבטל את ההסכם וכי אמנם ביטלה את ההסכם בהתאם לזכות זו, נטל הראייה להוכיח את שני הדברים. קרי, עצם קיום הזכות לבטל את ההסכם, וכן את הביטול, ולחילופין כי מדובר בביטול אוטומטי וכי התקיימו התנאים לכך. מר גבאי כשל בהוכחת שני הרכיבים.

אומנם יתכן, איני קובעת מסמרות בעניין זה, כי מציאות העבודה בפועל מול מע"צ לא הייתה, מבחינה הגדרתית טכנית, כפי שתכננו הצדדים בחוזה, ומכאן בא הצורך שראתה אסית לנסח את הנספח להסכם כנ"ל, כך שהדברים יהיו מוגדרים וברורים. נספח אשר כנראה לא נחתם בסופו של דבר (לא הוצג עותק חתום). העובדות המוכחות בעניין אכן מתאימות לטענות אסית בנוגע לנסיבות המו"מ על הנספח להסכם. בין שכך ובין אחרת, הצדדים המשיכו לנהוג בהתאם להוראות ההסכם המקורי, בשינויים המתחייבים, לאור המציאות שנוצרה, לא ביטלו את ההסכם בכלל ולא שינו את התמורה הקבועה בו וביצוע העבודות בפרט.

טענות מר גבאי כי אסית לא הוכיחה מה היא התמורה על פי "המתווה החדש" הינן טענות ריקות, באשר לאסית עומדות הוראותיו הברורות והכתובות של

ההסכם, והנטל להוכיח כי הצדדים שינו וסטו מכך – מוטל על הטוען לכך, מר גבאי.

לאור האמור לעיל, אני דוחה את גרסת מר גבאי כי ההסכם בוטל או בטל מהסיבות שכטענתו, הצדדים בזמן אמת התייחסו להסכם כתקף ופעלו בהתאם לו, לא הוכח בפניי בראיות משכנעות כי ההסכם בטל.

אשר על כן אני קובעת כי ההסכם תקף.

ביטול רכישת ציוד המעבדה של איזוטסט והשימוש של אסית במעבדותיה: .17

הצדדים מסכימים כי על פי ההסכם, אסית הייתה אמורה לרכוש את ציוד המעבדה של איזוטסט בסכום של חצי מיליון ₪ בתוספת מע"מ.

הצדדים אף מסכימים כי התמורה בעבור הציוד שהופקדה בנאמנות הועברה לאיזוטסט, אך בסופו של דבר היא הושבה לאסית והציוד לא נרכש על ידה.

הצדדים חלוקים בנוגע לנסיבות אי רכישת ציוד המעבדה בסופו של דבר.

טוענת אסית, כי הצדדים הסכימו שעד לסיום עבודות השיפוץ במשרדי אסית ביבנה, אסית תבצע את בדיקות מעבדה הנדרשות במעבדה של איזוטסט באמצעות הציוד שרכשה. לטענת אסית לצורך ביצוע העבודות במעבדה היא שכרה את שירותיו של מר אלכסנדר בושמן (להלן: "בושמן"), ולבקשת איזוטסט היא נעלה את המעבדה בה היה מצוי הציוד ואבטחה אותה באמצעות אזעקה.

חלק מהטענות הנ"ל של אסית אינן שנויות במחלוקת, ומר גבאי הודה בחלקן בעדותו בעמוד 256 לפרוטוקול מיום 26.1.2016, כדלקמן:

"העד, מר גבאי: אמנן אבל מטבע הדברים, ישב עוד חודש וחצי חודשיים עם מלכה בחדר הזה שהם נעלו, שהם אמרו לו לקחו את הציוד, בחדר לידינו בתוך איזוטסט, הציוד ישב באיזוטסט, החדר הסגור היה באיזוטסט, המפתחות הכל שלהם, לקחו לנו, די".

וכן אישר מר קאופמן בעמוד 91 לפרוטוקול מיום 29.12.2015, כדלקמן:

"העד, מר קאופמן: שלום בא יחד עם אמנן כשאמנן כבר עובד אצלו בחברה, הם סגרו את הגאו טכניקה, נסגרה המחלקה, הופעלה האזעקה שלהם, השטח חולק איזוטסט לחוד, ש. מלכה לחוד, או אסית לחוד".

לטענת אסית, בסיום שיפוץ משרדיה, היא ביקשה מאיזוטסט לקבל את הציוד לחזקתה, אך מר דורון קאופמן עצר אותה וחסם אותה בגופו מלקחת את ציוד המעבדה שרכשה, בטענה שאם יילקח הציוד לא תהיה לאיזוטסט הסמכה, והיא

תאבד את רשיונותיה "ומע"צ ייקחו לנו את העבודה" - אסית מפנה לעדות מר שלום מלכה בעלים ומנהל של החברה (עוסק מורשה) "מלכה קידוחים" – (עמ' 51 לפרוטוקול מיום 29.12.2015). לטענת אסית בהתאם לסירובה הנ"ל של איזוטסט, איזוטסט החזירה לה את התשלום ששילמה בשלושה תשלומים.

כאמור, הצדדים חלוקים בנוגע לנסיבות אי רכישת הציוד, אך הוכח בפני כי התמורה ששולמה בעבור רכישת הציוד הושבה לאיזוטסט וכי היא לא רכשה את הציוד בסופו של דבר. כך עולה מנספח 3 לתצהירו של מר קאופמן (המצהיר מטעם מר גבאי), בה מפורטים 3 התשלומים, 18.4.2012 – 180,000 ₪, 18.5.2012 – 160,000 ₪ ו 18.6.2012 – 160,000 ₪. למעשה עניין זה אינו שנוי במחלוקת, ובסעיף 4.3 לתצהיר מר אלון קפלן הוא מודה בהפחתה ב"סך של 500,000 ₪ בגין החזר תשלום עבור רכישת ציוד החברה", וכן ראה סיכומי מר גבאי.

טוען מר גבאי, למרות האמור בהסכם, כי איזוטסט המשיכה לבצע חלק מבידיקות המעבדה למע"צ, ולכן בוטלה מכירת ציוד המעבדה לאסית. כאמור לעיל, דחיתי את גרסת מר גבאי לשינוי המתווה, ובתוך כך את הטענה כי הוסכם בעל פה שאיזוטסט תבצע חלק מהעבודות, שעל פה ההסכם בכתב על אסית היה לבצע. אין באי רכישת הציוד על ידי אסית, בסופו של דבר, להוכיח את טענת מר גבאי כנ"ל.

טוענת אסית, כי הואיל והיא התחייבה לביצוע מלוא עבודות הפרוייקט של איזוטסט עבור מע"צ, לרבות קידוחים ובידיקות מעבדה, הצדדים הסכימו כי בדיקות המעבדה ימשיכו להתבצע במעבדה של איזוטסט ואסית תשלם לה עבור עבודה זו במעבדותיה. בנוסף אסית שילמה למר בושמן משכורת לצורך פיקוח על העבודות במעבדה, עד לרכישת ציוד מתאים לביצוע העבודות הנ"ל על ידי אסית. לטענת אסית, היא שילמה לאיזוטסט סך של 120,846 ₪, עבור בדיקות המעבדה הנ"ל. להוכחת טענתה זו, אסית מפנה לסעיף 31.4 לתצהירו של מר גבאי. בסעיף הנ"ל לתצהירו, מר גבאי אכן מתייחס לסכום הנ"ל של 120,846 ₪ אך אינו מפרט עבור מה בדיוק בוצע התשלום, וטוען כי סכום זה נכלל במסגרת "כרטסת הנהלת חשבונות נפרדת" שצורפה כנספח 17 לתצהירו (עיון בנספח הנ"ל מלמד כי הסכום המדוייק שנכתב בכרטסת הינו 120,845 ₪). מר גבאי מאשר, למעשה, את הסכום, אך אינו מציג גרסה סותרת או אחרת שמקובלת עליו בנוגע לתשלום הנ"ל. למעשה מדובר בגרסה של אסית כי חלק מהעבודות המהותיות בה אינו שנוי במחלוקת כנ"ל, למול העדר גרסה ממשית של מר גבאי, בין היתר, לאור דחיית תיאוריית "שינוי המתווה". לפיכך, לאור מארג הראיות, ובנסיבות העניין, אני מקבלת ומעדיפה את גרסת אסית.

טענת מר גבאי לפיה איזוטסט ביצעה על חשבונה בדיקות מעבדה לצורך הפרוייקט, אינה משתלבת ביתר הראיות, שהוכחו בפניי כפי שסקרתי לעיל. הוכח כי אסית שילמה לאיזוטסט סכומים, המסתברים להיות כטענתה, עבור

השימוש בציוד המעבדה, ומר גבאי לא הסביר את הסכום הנ"ל שקיבלה איזוטסט מאסית, אשר הודה לגביו כאמור.

לאור האמור לעיל, אני מקבלת את גרסת אסית (סעיף 46 לסיכומיה) לפיה חלק קטן (דבר המוכח לאור היקף התשלום כנ"ל ביחס ליתר הסכומים המדוברים) מעבודות המעבדה בוצע במעבדה של איזוטסט, אך העבודות בוצעו באמצעות אסית והיא שילמה עבור כך כאמור לעיל.

אין בעצם ביצוע העבודות במעבדת ו/או במשרדי איזוטסט להוכיח כטענות מר גבאי בעניין, וכאמור דחיתי את טענותיו לשינוי המתווה ולביצוע חלק מעבודות על ידי איזוטסט.

עול ההוכחה הינו על מר גבאי הטוען כי הצדדים לא פעלו בהתאם להסכם, והסכימו אחרת, ובהתאם להסכמה אחרת זו ביצעה איזוטסט חלק מבידיקות המעבדה עבור מע"צ והדבר הביא לשינוי התמורה. כמו כן עול ההוכחה, לאור זאת, להוכיח את היקף בדיקות המעבדה שביצעה איזוטסט כטענתו, והתמורה ששילמה מע"צ עבור העבודות שביצעה איזוטסט לטענתה.

הוא לא הרים את הנטל ולא הביא ראיות להוכחת טענותיו. גרסתו, נטענה על דרך הסתם, ללא פירוט מספק וללא ראיות ממשיות, ואף לא הוצגה על ידו גרסה שלמה והגיונית, המסבירה את כל העובדות הרלוונטיות (כגון התשלום הנזכר אף בתצהירו כנ"ל).

הוא הדין אשר לטענת מר גבאי, לפיה יש לקזז את עלויות הפעלת המעבדה בסך של 700,000 ₪ מהסכום הנתבעת על ידי איזוטסט. מר גבאי לא הוכיח את תביעתו הנ"ל, והסכום הנ"ל לא גובה בראיות ממשיות. אוסיף, כי על פי הסכמת הצדדים, רכישת ציוד המעבדה על ידי אסית נקבעה בתמורה לסך 500,00 ₪, ותביעה לקיזוז סכום של 700,000 ₪ בגין שימוש בלבד (כטענת מר גבאי), על פניו אינה סבירה. מכל מקום, כאמור מר גבאי לא הוכיח את טענותיו בעניין ואני דוחה אותן.

איני מכריעה ביתר טענות הצדדים לגבי אי קניית ציוד המעבדה בסופו של דבר על ידי אסית, וזאת מאחר ואין בכך צורך, נוכח העדר השפעה ורלוונטיות להכרעה במחלוקת שבין הצדדים, מעבר להכרעותי לעיל. עם זאת, אציין שגרסת אסית מסתברת יותר, גם בעניין זה, וזאת נוכח מארג הראיות ויתר קביעותי בעניין, ואני מוצאת כי די בפירוט שכתבתי לעיל.

לאור האמור לעיל, אני דוחה את טענות מר גבאי בנושא ביצוע העבודות וציוד המעבדה, ומקבלת את גרסת אסית בעניין זה.

בהתאם להוראות ההסכם אסית זכאית לקבל 90% מהתמורה ששילמה מע"צ עבור ביצוע העבודות הרלוונטיות: .18

אסית תובעת לחייב את מר גבאי לשלם לה את הכספים שהיא, אסית, זכאית, לטענתה, לקבל מאיזוטסט ע"פ ההסכם שנכרת עימה, וזאת לאור ערבותו האישית של מר גבאי להתחייבויות איזוטסט.

לטענת אסית, מר גבאי פנה למע"צ על מנת להסב על שם אסית את חוזי ההתקשרות של איזוטסט עימה, אך מע"צ סירבה. זאת, בטענה כי איזוטסט זכתה במכרזים לביצוע העבודות הרלוונטיות, ועימה נכרת ההסכם, ומע"צ אינה יכולה להעבירם לגורם אחר. אכן מסתבר כגרסת אסית לעניין סירוב מע"צ.

מכל מקום, הוכח, כטענת אסית, שהצדדים המשיכו בקיום ההסכם ולא היה בכך לשנות את הסכמות הצדדים, ולאור תשובת מע"צ כנ"ל, ביצעה אסית את העבודות, מע"צ שילמה לאיזוטסט עבור העבודות שביצעה אסית בפועל, ועל איזוטסט היה להעביר לאסית 90% מהתמורה שקיבלה ממע"צ – כקבוע בהסכם.

ע"פ ההסכם בין הצדדים אסית היא זו שביצעה את העבודות הרלוונטיות כקבוע בהסכם, ולא עלה בידי איזוטסט להוכיח כי היא ביצעה חלק מהעבודות הרלוונטיות בנוגע למכרז ולהסכמים שכרתה עם מע"צ לביצוע העבודות בכבישים 40,75,85,90,4.

אני מקבלת את טענת אסית כי מר גבאי לא טען את הטענות הנ"ל, ולא פירטן בתצהירו שתמך בבקשה להתנגדות לביצוע השטר – השיק. כמו כן, מר גבאי הצהיר, בסעיף 16 לתצהירו, על "...מו"מ לצורך סיכום מתווה התקשרות חדש במסגרתו אסית תבצע כקבלן משנה מטעם החברה בדיקות בתחום הגיאוטכני ...". היינו, גם לגרסת מר גבאי בתצהירו, לעניין המתווה החדש הנטען (טענה שנדחתה לגופה), מי שמבצעת את העבודה בפועל היא אסית, ולא נזכר שם כי חלק מהעבודות תבצע איזוטסט.

הצדדים הסכימו, למעשה, כי במנותק מהעברת החוזים הרלוונטיים שכרתה איזוטסט עם מע"צ, על ידי מע"צ, על שם אסית, אסית היא זו שתבצע בפועל את העבודות. הצדדים קיימו את ההסכם, כאשר אסית מבצעת את העבודות, ואיזוטסט מעבירה לה תשלומים עיתיים מתוך התשלומים שהתקבלו אצלה ממע"צ. על פי האמור, על איזוטסט היה להעביר לאסית 90% מהתמורה שקיבלה ממע"צ בגין ביצוע העבודות הרלוונטיות, ובהתאמה חלה חובה על מר גבאי, כמי שעבר להתחייבויות איזוטסט על פי ההסכם.

טענות אסית הנ"ל מוכחות מהראיות ועדויות הצדדים שהוצגו בפניי, לרבות ההסכם הכתוב עליו חתמו הצדדים, ונראות סבירות והגיוניות בנסיבות העניין. לא הוכח בפניי כי ההסכם שונה כטענת מר גבאי. אין ראיות משכנעות, מזמן אמת, כי איזוטסט ביצעה חלק מהעבודות כטענת מר גבאי ואין ראיות משכנעות, מזמן אמת, כי הצדדים הסכימו על שינוי התמורה – כקבוע בהסכם. לאור זאת,

ולאור העובדה שגרסתו הסותרת של מר גבאי נדחתה על ידי כאמור לעיל, אני מקבלת את גרסת אסית בעניין זה.

מר גבאי מעלה, בעניין זה, טענות לשיהוי בתביעת התמורה על ידי אסית, שינוי בהתנהגות, שיהוי במימוש ערבבותו וכיוצ"ב טענות.

בחינת העובדות מלמדת כי אין ממש בטענות מר גבאי אלה, שכן אכן מסתבר כגרסת אסית לפיה בד"כ מע"צ שילמה לאיזוטסט את התשלומים עבור העבודה שביצעה אסית בשיטת תשלום של "שוטף פלוס 90", ולכן רק בחודש אפריל 2012 איזוטסט החלה לקבל תשלומים ממע"צ. אסית מפנה לחקירתה של הגב' מלכה בעלת מניות ומנכ"ל באסית (עמ' 201 לפרוטוקול מיום 26.1.2016). מדובר בטענה סבירה ומקובלת בנסיבות העניין, בוודאי נוכח עדותו של מר גבאי עצמו בעמ' 297 לפרוטוקול מיום 26.1.2016, שהעיד באופן גורף יותר לגבי הסכומים ומועדי התשלום שמשלמת מע"צ, כדלקמן:

"משלמת איך שהיא רוצה, מתי שהיא רוצה, כמה שהיא רוצה"

וכן כי:

"גם היום, אני עזרא הבעלים, לא יודע להגיד לך בחשבונות שקיבלתי את כל הכסף".

לאור האמור לעיל, אכן מסתבר כגרסת אסית, לפיה בחודש אפריל 2012 היא הייתה לקראת סיום כל העבודה, ולא הייתה לה דרך לסגת מסיומה, ומאחר ומע"צ טרם שילמה את התשלומים עבור העבודה שביצעה, לא הייתה לה, לאסית, סיבה לסבור כי איזוטסט לא תקיים את התחייבויותיה ולכן המשיכה בעבודה.

כמו כן, אני מקבלת את טענת אסית, **שלא נסתרה**, לפיה באפריל 2012 החלה איזוטסט להעביר אליה תשלומים. להוכחת טענתה מפנה, אסית, לנספח 3 לתצהירו של מר אלון קפלן (ששימש כמנהל במחלקת הכספים באיזוטסט), אשר הצהיר מטעם מר גבאי, וכן מפנה היא, לחקירת הגב' מלכה בעמ' 225 לפרוטוקול מיום 26.1.2016 להוכחת טענתה זו.

צירוף העובדות הנזכרות, מובילני למסקנה לפיה נכונה טענת אסית, כי באפריל 2012, אסית לא יכולה היתה לדעת שאיזוטסט מתכוונת לחזור בה מהתחייבותה לשלם 90% מהתמורה (כטענתיה בבוררות זו), שכן טרם בוצע חשבון סופי. מה גם שלא הוכח בפניי כי נעשה "גמר חשבון" תקופתי בנוגע לתשלומים שעל איזוטסט לשלם לאסית. הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח עדותו של מר גבאי בנוגע לאופן בו משלמת מע"צ את תשלומיה – ראה ציטוט לעיל. על כן אסית המשיכה בביצוע העבודות, על אף שטרם קיבלה 90% מהתמורה ששילמה מע"צ כמתחייב על פי ההסכם, וזאת בתקווה להתחשבנות בסיום העבודות והתשלומים שיתקבלו בגינם.

אין, לפיכך, מקום לטענות מר גבאי בדבר שיהיו או השתהות בהעלאת אסית טענות לגבי חובות איזוטסט, אין מקום לטענות מר גבאי בדבר שינוי בהתנהגות של התמורה המוסכמת או בדומה, אין מקום לטענות מר גבאי לפיהן בזמן אמת לא העלתה אסית טענות לאי תשלום מלוא התמורה לה הייתה זכאית וכיוצ"ב, ואני דוחה את טענות מר גבאי אלו.

לאור קביעתי כי ההסכם שנכרת בין אסית ואיזוטסט תקף ולא בוטל, לאור קביעתי כי התמורה הקבועה בהסכם לא שונתה, ולאור קביעתי כי אסית היא שביצעה את העבודות הרלוונטיות ע"פ ההסכם ולא איזוטסט, **אני קובעת כי אסית זכאית לקבלת את התמורה הנקובה בהסכם כמצוטט לעיל – 90% מהתמורה ששילמה מע"צ עבור העבודות שבוצעו, אשר שולמה בפועל לאיזוטסט ממע"צ, וכי מר גבאי ערב לכך בערבות אישית ללא הגבלה.**

כרססת החשבונות של מע"צ – תחשיב הסכום שאסית זכאית לקבל מאיזוטסט: .19

עתה, משנתקבלה תביעת אסית לקבל את התמורה הקבועה בהסכם בכתב, אגש לשאלת תחשיב התמורה הנ"ל.

חלק זה של התחשיב נחלק לשלושה:

חלק א' של התחשיב – חישוב הסכום ששילמה מע"צ לאיזוטסט עבור העבודות הרלוונטיות שביצעה אסית.

חלק ב' של התחשיב - הסכום שכבר שילמה איזוטסט לאסית.

חלק ג' של התחשיב - תחשיב אריתמטי לעניין ההפרש בין הסכום לו זכאית אסית לסכום ששילמה לה איזוטסט בפועל.

חלק א' של התחשיב - הסכום ששילמה מע"צ לאיזוטסט בעבור העבודות הרלוונטיות על פי ההסכם:

לאחר שהצדדים טענו בפניי בראשית הבוררות, בהסכמה, הוצא על ידי צו למע"צ, ובהתאם לכך מע"צ העבירה לצדדים כרססת לגבי פעילות איזוטסט – התשלומים ששילמה מע"צ לאיזוטסט במהלך תקופת ההתקשרות הרלוונטית עימה (להלן: "כרססת מע"צ / דו"ח מע"צ").

אסית הציגה בסיכומיה (עמודים 9 – 12) ניתוח של כרססת מע"צ על פי הכבישים בהם בוצעה העבודה, כבישים מס' 90, 40, 75, 4, 410 ו 85, תוך פירוט התקבולים ביחס לכל כביש, התאריך, פירוט קצר בנוגע לעבודה שבוצעה, הסכום ששולם, מס' החשבון ואף הפניה לעמוד בכרססת מע"צ.

על פי הניתוח הנ"ל של אסית מע"צ שילמה לאיזוטסט עבור העבודות בכבישים הנ"ל בעת הרלוונטית, סך של 6,520,899.62 ₪ כולל מע"מ (סעיף 49 לסיכומי אסית).

אסית טוענת כי כל התשלום הנ"ל היה עבור עבודות שהיא עצמה ביצעה במסגרת ההסכם עם איזוטסט. לאור הוראותיו הברורות של ההסכם, בין הצדדים והתנהלותם בזמן אמת, לפיהן אסית היא זו המבצעת את העבודות שעל איזוטסט לבצע עבור מע"צ, ולאור דחיית גרסת איזוטסט כי חלק מהעבודות בוצעו בפועל על ידה (בהעדר ראיות וכו' כאמור לעיל) **אני מקבלת את גרסת אסית כי התשלומים כנ"ל בוצעו, כטענת אסית, כתשלום עבור עבודות, שהיא עצמה ביצעה.**

לטענת אסית בהתאם לתחשיב הנ"ל ולהסכמות בהסכם, היא זכאית לקבל 90% מסך התמורה הכוללת של הפרוייקט, היינו 90% מהסכום הנ"ל, ובסה"כ 5,868,809 ₪ כולל מע"מ. לטענת אסית היא קיבלה מאיזוטסט תשלום חלקי בלבד, בסך של 2,921,165 ₪ כולל מע"מ (נספח 4 לתצהיר הגב' איריס מלכה), ולפיכך איזוטסט נותרה חייבת לה סך של 2,947,644 ₪ כולל מע"מ (נכון ליום 15.4.13), ובהתאם לערבותו האישית, על מר גבאי לשלם לה סכום זה, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום 15.4.2013 (לטענת אסית זהו מועד התשלום האחרון של מע"צ לאיזוטסט בגין העבודה שביצעה בפרוייקט – עמ' 15 לסיכומיה).

מנגד הציג מר גבאי בעניין זה את נספח 2 לתצהירו של מר אלון קפלן, אשר הצהיר – סעיף 4.2 לתצהירו - כי הסכום ששילמה מע"צ לאיזוטסט הינו 3,958,728 ₪. בחקירתו אישר מר קפלן כי ביצע את ניתוח הנתונים על פי הנחיות מר גבאי, בהתאם לטענתו לשינוי המתווה כאמור (טענה שנדחתה על ידי). הדברים כאמור עולים מחקירת מר קפלן בעמוד 137 לפרוטוקול מיום 29.12.2015, כדלקמן:

"עו"ד בן יאיר: ... ומכיוון שאתה למעשה הגורם החשבונאי היחיד שיכול לספק לנו פה תשובות, אז אני שואל אותך פה את השאלות

...

עו"ד בן יאיר: ... ב - 15 לפברואר 2012 אתה מציין שהגיע תקבול של ארבע שמונים ושניים אלף ש"לים.

העד, מר קפלן: אוקיי.

עו"ד בן יאיר: ואתה מחלק אותו בין איזוטסט לאסית, איך אתה יודע לחלק אותו?

העד, מר קפלן: לפי קווי המנחה שאמור לי לעבור.

עו"ד בן יאיר: סליחה?

העד, מר קפלן: לפי קווי המנחה שאמרו לי לעבור.

עו"ד בן יאיר: מי?

העד, מר קפלן: הבעלים של החברה ועורכת הדין.

...

העד, מר קפלן: אוקיי, קווי המנחה היו, כל דבר שקשור בקידוחים, סקרי קרקע, עבודות שדה, בדיקות קרקע, כל אלה שייכים לאסית, לצורך העניין, בסדר? כל הכבישים הלא רלוונטיים שייכים לאיזוטסט, בדיקות מעבדה שייכות לאיזוטסט.

...

עו"ד בן יאיר: ואם אני אומר לך שאיזוטסט לא עשתה בדיקות מעבדה.

העד, מר קפלן: אני אין לי מושג לגבי זה.

עו"ד בן יאיר: ואם אני אראה לך, ואתה יודע מה, אם אני אראה לך עכשיו חשבוניות עסקה שבהם איזוטסט מפנה דרישות תשלום עם בדיקות מעבדה ומציינת אסית על גבי חשבוניות העסקה.

העד, מר קפלן: אני אמרתי לך, אני לא, לא ראיתי,

עו"ד בן יאיר: אז מה?

העד, מר קפלן: ואני לא איש מקצוע בתחום הזה.

...

עו"ד בן יאיר: אז מר קפלן, למעשה אין משמעות לתצהיר שלך, כי למעשה כל הנתונים שאתה מפרט לי פה בחלוקת הכספים שבין איזוטסט לבין אסית מבוססים רק על מה שאמר לך מר גבאי, ואתה לא עשית באמת בדיקה חשבונאית אמיתית.

העד, מר קפלן: אני לא מסוגל,

עו"ד בן יאיר: אתה לא,

העד, מר קפלן: זה לא בדיקה חשבונאית".

...

עו"ד בן יאיר: ... ואני אומר לך שתצהיר כזה עוד לא נתקלתי. לא יכול להיות מצב שאתה לא תתאר בתצהיר שלך, אמירה שאומרת שחלוקת התקבולים שבין איזוטסט לאסית נעשית על בסיס אמירות של הלקוח בלבד. אתה הייתה צריך לבטא את זה בתצהיר שלך. כי

אתה למעשה, מה אתה נותן לנו? אתה מספק לנו נתון, לכאורה חשבונאי, שעכשיו אתה יודע להגיד לנו שהוא מבוסס על תזה שבעל פה, כי אתה לא ראית אף מסמך, אתה לא ראית אף חשבונית עסקה ואתה לא בדקת את החשבוניות, העד, מר קפלן: אני לא איש מקצוע בתחום".

מפאת קוצר היריעה לא אצטט את כל עדות מר קפלן בנושא במסגרת חקירתו הנגדית על תצהירו.

הדברים העולים מעדותו ברורים.

מר קפלן ביצע את התחשיב ע"פ הוראות מר גבאי, בהתאם לגרסתו לשינוי המתווה, לרבות ביצוע עבודות על ידי איזוטסט, גרסה אשר נדחתה על ידי כאמור לעיל.

לאור עדותו של מר קפלן, למעשה, לא ניתן לייחס לתחשיב שהציג לעניין התשלומים שביצעה מע"צ עבור העבודות שביצעה אסית, ערך ממשי כלשהו. זאת באשר מר קפלן ביצע למעשה פעולות חשבוניות, לא מורכבות יחסית, בהתאם לנתונים שהציגו לו מר גבאי, הנתבעת, וב"כ, כפי שהעיד – נתונים שנדחו על ידי כנ"ל, ובהתאמה תחשיב מר קפלן לעניין הסכומים ששילמה מע"צ לאיזוטסט עבור העבודות שביצעה אסית.

איני סבורה כי כטענת אסית "יש לפסול את חוות דעתו ועדותו" של מר קפלן באופן קטגורי (עמ' 13 לסיכומיה). עם זאת, כאמור, ערכן הראייתי של עדותו וחוות דעתו ביחס לסכום ששילמה מע"צ עבור עבודות אסית, קטן ביותר עד אפסי. כך, היות ואין בו לתרום ממשית לדיון או להוכחת טענות מר גבאי, באשר אין מדובר בבדיקה חשבונאית או אפילו בבדיקה בוחנת של הדברים ששולמו לעומת העבודות שבוצעו בפועל, וכן זהות מבצע אותן עבודות, אלא ביצוע פעולות מתמטיות פשוטות יחסית, בהתאם להוראות מר גבאי וב"כ, כפי שהעיד מר קפלן עצמו.

כיון שדחיתי את טענת מר גבאי כי חלק מהעבודה בוצעה על ידי איזוטסט, בהעדר ראיות מספקות, הרי, ממילא, לא ניתן להסתמך על תחשיב מר קפלן, אשר כאמור הסתמך על הנחיות מר גבאי וטענותיו, שנדחו כאמור, כי חלק מהעבודות הרלוונטיות בוצעו על ידי איזוטסט.

אוסף; יש ממש בטענת אסית שבסעיף 52 ב' לסיכומיה. אכן, מעיון בנספח 2 לתצהיר מר קפלן עולה כי הוא ייחס את התשלום מיום 15.11.2013 ע"ס של 5,630.67 ₪ לאיזוטסט, וזאת יש להניח, בהתאם לעדותו, שתשלומים עבור בדיקות מעבדה יש לשייך לאיזוטסט ע"פ ההוראות שקיבל ממר גבאי וב"כ, שעה שמר גבאי עצמו, בנספח 8 לתצהירו, ייחס את התשלום הנ"ל לאסית תחת הכותרת "עבור גאוטכניקה אסית". זוהי ראיה נוספת ומחזקת לכך, כי תשלומים

של מע"צ שהיה ברורים לצדדים, לאסית ולמר גבאי, כי יש לשייכם לאסית, הרי שמר קפלן, לאור ההוראות שקיבל, שייכן לאיזוטסט. מר גבאי נשאל לעניין תשלום זה באופן ספציפי, בעמוד 274 לפרוטוקול מיום 61.1.2016, והודה כי טענת אסית נכונה, וכלשונו:

"פה אין לך מחלוקת, אין לך מחלוקת, תתקדם".

הקושי בתחשיב שהציג מר קפלן לעניין התשלומים ששילמה מע"צ עבור העבודות שביצעה אסית כאמור לעיל, ניכר ובולט לעיין, ואף מר גבאי, כשנשאל בנושא, לא הצליח לישוב את הדברים. יותר מכך הוא ניסה שלא לענות לשאלה, ניסה להלך בין הטיפות, אך ללא הצלחה, ולבסוף אף טען טענות הפוכות לאלה הנזכרות בחקירתו של מר קפלן, לפיהן מר קפלן ידע בעצמו לפרש את הנתונים שהעבירה מע"צ, ידע היכן עבדה אסית ואיזוטסט וכו'. כך בעמוד 273 ואילך לפרוטוקול מיום 26.1.2016, כדלקמן:

"עו"ד בן יאיר: זאת אומרת שהנספח של אלון קפלן הוא המדוייק והנכון?

העד, מר גבאי: אתה רוצה שאני אענה?

עו"ד בן יאיר: לא, רק לשאלה הזאתי שאלה.

כב' הבוררת: הוא שואל, תענה כן ולא.

העד, מר גבאי: גברתי, אני אגיד לך למה קשה לי לענות בכך ולא על השאלה הזאת. אני חייב להגיד גם את חוות דעתי, אני גם בן אדם, אני נמצא פה בתיק.

כב' הבוררת: לא, אתה לא אומר את חוות דעתך, חוות דעתך כרגע לא משנה.

העד, מר גבאי: אני אגיד לך משהו, אני לדעתי,

כב' הבוררת: אני לא שואלת את דעתך.

העד, מר גבאי: אז מה את רוצה לשמוע?

כב' הבוררת: שתענה לשאלה שלו.

העד, מה השאלה שלך?

עו"ד בן יאיר: האם אתה מר גבאי אומר שהכרסטת שאתה צירפת לעדות שלך היא הכרסטת עליה אנחנו צריכים להסתמך או הכרסטת של מר אלון קפלן.

העד, מר גבאי: קשה לי לענות על זה תשובה חד משמעית.

עו"ד בן יאיר: זה גם תשובה. אנחנו נתקדם. עכשיו, מר קפלן שהתבקש על ידך לתת חוות דעת מומחה וגם קיבל עליה כסף, קיבל את הנתונים ממי?

העד, מר גבאי: לקח אותם ממע"צ או מהכונס, לי אין כלום.

...

עו"ד בן יאיר: כיצד אלון קפלן יכול לדעת מהם הסכומים או חלק מהסכומים שאיזוטסט צריכה לקבל וחלק מהסכומים שאסית צריכה לקבל, על בסיס איזה נתונים הוא ידע לפרש את הטבלה.

העד, מר גבאי: איך אני יכול לענות בכן ולא?

עו"ד בן יאיר: איזה נתונים הונחו לפניך?

העד, מר גבאי: ככה, א' הוא ידע איזה כבישים הם עבדו, איפה היו קבלני המשנה שלי.

...

העד, מר גבאי: בכבישים הרלוונטיים יש שם עניין של בדיקות שחלק אנחנו עשינו ואנחנו הגשנו חשבונות ואף אחד לא יכול לראות את זה וב',

עו"ד בן יאיר: אלון קפלן ראה אותם את החשבונות שאף אחד לא יכל לראות?

העד, מר גבאי: לדעתי כן, הוא אמור לראות. מאיפה אני יודע, אני לא יודע, עברה, שנתיים לא היה, אין לנו חברה. אתה לא יודע (לא ברור) נשבע לך לא יודע, מה אתה חושב, אני יודע איפה הניירת?

עו"ד בן יאיר: תראה עזרא גבאי.

העד, מר גבאי: יש פה בעיה אמיתית".

היינו, מר גבאי עצמו, לא יכול לסמוך את ידיו על הנספחים שצורפו לתצהירו ולתצהיר מר קפלן להוכחת תחשיבו, וכלשונו "קשה לי לענות על זה תשובה חד משמעית". מר גבאי השיב באופן שאינו עולה בקנה אחד עם דבריו של מר קפלן, וטען כי מר קפלן היה מעורה וידע מי ביצע את העבודות וכו', שעה שכפי שניתן להיווכח מעדותו של מר קפלן שצוטטה לעיל, מר קפלן הודה כי הוא אינו יודע את הדברים, אלא למעשה פעל על פי הוראות שנתן לו מר גבאי וב"כ. זה מפנה לזה וזה מפנה לזה, ונמצאת גרסת מר גבאי בעניין ותחשיבו לעניין תקבולי מע"צ, חסר בסיס ממשי.

כשראה מר גבאי כי תשובותיו שומטות את הקרקע תחת התחשיבים שהגיש להוכחת טענותיו בדבר התשלומים ששילמה מע"צ, העלה טענה חדשה ואחרת

לפיה היחידה שיודעת את ההתחשבות על בוריה היא גב' ליז, וכלשונו בעמוד
274 לפרוטוקול מיום 26.1.2016:

"העד, מר גבאי: אי אפשר לדעת, אני אסביר לך, זה רק ליז

...

העד, מר גבאי: יש פה בעיה זה או ליז או מנהל חשבונות".

למען הסר ספק, אין בפני תחשיב לגביו הצהירה הגב' ליז הנזכרת או מנהל
חשבונות או כיוצ"ב מטעם מר גבאי, אשר היה בהם לשכנעני כגרסת מר גבאי.
אם אכן כטענת מר גבאי, היה עליו להתכבד ולזמן את מי שראוי היה להצהיר
ולהעיד בנושא, משלא עשה כן אין לו להלין אלא על עצמו.

למעשה, בפני תחשיב מקובל, קוהרנטי ומבוסס מצד אסית לעניין הסכומים
ששילמה מע"צ עבור העבודות שביצעה, וכן תחשיב שהציג מר גבאי אשר נדחה
על ידי, בהיותו מבוסס על טענות מר גבאי שנדחו על ידי.

לגרסת מר גבאי, איזוטסט שילמה לאסית את התשלומים המגיעים לה על פי
"שינוי המתווה" לו טען. לאור דחיית טענתן לעניין שינוי המתווה ודחיית טענתן
להפחתה מוסכמת בעל פה של התמורה לה זכאית אסית על פי ההסכם שכרתו
הצדדים, הרי שלגרסתו, הוא עצמו, לא שילמה איזוטסט את מלוא התמורה
לאסית. אדגיש כי הוא הודה שהיה "עיקוב בתשלומים" ו"בעיית תזרים" מזומנים
באיזוטסט (לטענתו בשל "אי העברת תשלומים מרשויות" – כך בסעיף 17
לסיכומיו), וכן כי איזוטסט החליפה צ'יקים שנתנה לאסית ועוד כהנה וכהנה,
סימנים המוכיחים כי איזוטסט התקשתה לשלם את תשלומיה לאסית, ונראה כי
בכך מוסבר הטעם האמיתי למחלוקת. הדברים אף עולים ממכתב הדרישה
ששלחה אסית (באמצעות הגב' מלכה) למר גבאי כנציג חברת איזוטסט ביום
27.5.2013 (נספח 10 להתנגדות לביצוע השטר) שם היא מלינה על החוב
שנותר ועל כך שמר גבאי ביטל המחאות שמסר לידי אסית, כי "ביטולים אלה
אינם הראשונים המבוצעים על ידך". המכתב נכתב בזמן אמת, והוא משתלב
בגרסתו הנ"ל של מר גבאי עצמו, ושופך אור על נסיבות אי תשלום התמורה מצד
איזוטסט לאסית. ניכר ממנו כי אי התשלום נבע בעיקר מחוסר יכולת כללית של
איזוטסט ולא מהטענות לשינוי מתווה ויתר הטענות שהעלה מר גבאי, שלא גובו
בראיות ממשיות ואשר נדחו על ידי.

לאור האמור, למעשה אין בפני גרסה מקובלת ומוכחת של מר גבאי לתחשיב
התשלומים ששילמה מע"צ בגין עבודות אסית.

מר גבאי טוען כי בסעיף 46 ואילך לסיכומיו כי הוא "הגיש בקשה למינוי מומחה
חשבונאי" אך ב"כ אסית סירב. לטענת מר גבאי "בצר לו, הנתבע, בלחץ זמנים
קצר ביותר, הסתייע במר קפלן לניתוח דו"ח מע"צ (בגין הכבישים שבמחלוקת).

אין בטענות הנ"ל להושיע את מר גבאי.

על מר גבאי, כמי שמציג גרסה תחשיבית לתשלומים ששילמה מע"צ ולתשלומים שעל איזוטסט לשלם לאסית, בוודאי נוכח היותה גרסה נוגדת לזו של אסית, להוכיח את גרסתו בראיות משמעותיות. טענות בדיעבד בדבר אי הגעה להסכמה עם הצד שכנגד למינוי מומחה מוסכם אין בהן דבר. אין הצד שכנגד חייב להסכים למינוי מומחה, והוא רשאי לבטוח בראיות שהוא מציג. זאת ועוד, הטענה כי הדברים נעשו "בלחץ זמנים קצר" רחוקה מהמציאות. בפועל, מר גבאי, מודע לכך שלאסית תביעה אישית נגדו זה מס' שנים, וכבר מהדיון הראשון בבוררות, הובהר על ידי שני הצדדים, כי דו"ח מע"צ לתשלומים שביצעה בנוגע לעבודות הרלוונטיות הינן מהותי ביותר, ועל מר גבאי היה להיערך בהתאם. לשיטתו של מר גבאי עצמו דו"ח מע"צ הנ"ל הומצא לצדדים בחודש מאי 2015, כך שמדובר בחודשים ארוכים שעמדו לרשותו לצורך הצגת חוות דעת מומחה מטעמו להוכחת גרסתו או בדומה לכך. מכל מקום, ניכר כי גם אם הייתה ניתנת למר גבאי שהות ארוכה יותר, לא היה בכך להושיעו, שכן העובדות מדברות בעד עצמן, ונגד גרסתו. **לזמן אין נטייה לשנות מספרים חשבונאיים.**

אני דוחה את טענות מר גבאי לפיהן אסית התייחסה רק לעמוד האחרון שצורף לדו"ח מע"צ בטעות (ראה עמוד 49 לסיכומי מר גבאי). לעניין הטעות בעמוד האחרון שצורף למעשה אין מחלוקת. עו"ד בן יאיר, ב"כ אסית, נשאל בעניין והשיב, כך בעמוד 221 לפרוטוקול מיום 26.1.2016, כדלקמן:

"עו"ד בן יאיר: אני בעניין הזה גברתי, אחסוך לחברתי את כל השאלות האלה בהקשר הזה, אני מקבל את האמירה של חברתי, שהעמוד האחרון זה עמוד לא רלוונטי שלא מתייחס לדוח. שבו מופיע המספר של חמש מיליון חמש מאות, בהקשר הזה, על כל שאלה שנשאלת בעניין הזה, אני אומר לך אנחנו מקבלים את הנחת הבסיס לפיה זה מסמך שכנראה מע"צ בטעות צירפה לנו לדוח הכולל של המסמכים.

העדה, הגב' מלכה: זה לא הסכום.

עו"ד עין דר: זה לא הסכום.

עו"ד בן יאיר: הוא גדול יותר."

לא הוכח בפני כי הטעות הנ"ל, בכך שמע"צ צירפה עמוד לא רלוונטי, גורעת מאמינות התחשיב המלא והמפורט שהציגה אסית, ואני דוחה את טענות מר גבאי בעניין זה.

בניגוד לטענת מר גבאי (עמ' 11 לסיכומיו) אין פסול בהצגת ניתוח דו"ח מע"צ בסיכומי אסית, הרי מדובר על נתונים ועובדות הנשענים **כולם** על מוצגים וראיות שהוצגו בבוררות, ואשר ב"כ מר גבאי, עו"ד רהב עין דר חקרה את עדי אסית

לגביהם, ולכל הפחות הייתה לה הזדמנות לעשות כן. מכל מקום, כמי שמגיש את סיכומיו שני, למר גבאי ניתנה הזדמנות מלאה להתייחס לטענות אסית בסיכומיה (הראשונים), והוא אף עשה זאת בצורה מלאה, ומה למר גבאי כי ילין.

גם טענת מר גבאי כי אסית "לא הציגה חשבוניות מס ו/או חשבוניות עסקה ו/או מכתבי דרישה אשר הוצאו לאיזוטסט ולא שולמו" (עמ' 11 לסיכומיו) הינה מופרכת. באשר חלקה של אסית הינו 90% מהתשלומים שמשלמת מע"צ לאיזוטסט, והסכומים לא היו ידועים לאסית בזמן אמת ולשם כך בא הצו למע"צ כאמור. ראה גם עדות הגב' מלכה שהעידה בעניין, ועדותה משתלבת במארג הראיות ומהלך הדברים מזמן אמת, ולכן מקובלת עלי. כך בעמוד 222 לפרוטוקול מיום 26.1.2016, כדלקמן:

"עו"ד עין דר: נכון שגם בזמן אמת היה לכם מידע על התשלומים שמע"צ שילמה לאיזוטסט.

העד, הגב' מלכה: לא."

מעבר לכך, ככל שבפי מר גבאי טענה כי אסית ידעה על מלוא התשלומים שמשלמת מע"צ לאיזוטסט בזמן אמת עבור ביצוע העבודות הרלוונטיות, שוב, עליו להתכבד ולהציג ראיותיו.

ראיות מוצגות או משכנעות אין.

בניגוד לגרסת מר גבאי לגבי התשלומים ששילמה מע"צ עבור עבודות אסית, אשר נשענה על עדות מר קפלן, ואשר, בכל הכבוד, אין בה ממש, הוצגה גרסה סדורה מצד אסית. לא עלה בידי מר גבאי לקעקע גרסה זו, ואני מקבלת אותה.

אציין כי בסיכומי תשובתה טוענת אסית (סעיף 7 ואילך) כי בניטרול טענות איזוטסט לעבודות שביצעה איזוטסט וכו', לפי תחשיב מר קפלן הסכומים ששילמה מע"צ עבור העבודות לאיזוטסט הינם בסך של 5,777,919 ₪. סכום שהינו קרוב משמעותית לסכום לו טוענת אסית. אכן, יש בכך חיזוק, הרבה מעבר לדרוש, למסקנתי בעניין.

לאור קביעותיי לעיל, אני מקבלת את טענות אסית לעניין הסכומים ששילמה מע"צ לאיזוטסט עבור העבודות שהיא ביצעה וכן את תחשיב הסכום שהיא, אסית, זכאית לקבל מתוך כך. על פי הניתוח הנ"ל של אסית מע"צ שילמה לאיזוטסט עבור העבודות בכבישים הנ"ל בעת הרלוונטית, סך של 6,520,899.62 ₪ כולל מע"מ (סעיף 49 לסיכומי אסית),

בהתאם לתחשיב הנ"ל ולהסכמות בהסכם אני קובעת שאסית זכאית לקבל 90% מסך התמורה הכוללת של הפרוייקט, היינו 90% מהסכום הנ"ל, ובסה"כ 5,868,809 ₪ כולל מע"מ.

חלק ב' של התחשיב - הסכום ששילמה איזוטסט לאסית בפועל:

טוענת אסית כי היא קיבלה מאיזוטסט תשלום חלקי בסך של 2,921,165 ₪ כולל מע"מ – נספח 4 לתצהיר הגב' מלכה (סעיף 51 לסיכומי אסית).

לטענת מר גבאי (עמ' 12 לסיכומיו) גב' מלכה הצהירה כי איזוטסט שילמה לאסית עבור ביצוע העבודות סך של 2,440,785 ₪ (לא כולל מע"מ) והפנתה לנספח 5 – שהינו דו"ח המרכז את התקבולים מאיזוטסט לאסית. אך נספח שכנ"ל לא צורף לתצהירה.

טענות מר גבאי בעניין זה נכונות, ואני מקבלת אותן, ראה סעיף 23 לתצהיר הגב' מלכה, וכן ההפניה לנספח המדובר.

בהתאם לכך יש ממש בטענת מר גבאי, לפיה "הראיה היחידה של התובעת בדבר היקף התשלומים ששולמו לה הינה דוח פירוט כל ההמחאות שנמסרו לתובעת ע"י איזוטסט וחוללו לטענתה אשר סומן כנספח 64 (אשר בפועל סומן כנספח 4) ממנו עולה כי סה"כ השיקים שנפרעו 2,921,165 (לא כולל 500,000 ₪ החזר עבור הציוד)" (- אבהיר הסכום כולל מע"מ ולגרסת אסית כנ"ל - עמ' 12 לסיכומי מר גבאי).

לטענת מר גבאי, מנגד, הוא הציג כרטסת הנהח"ש של איזוטסט. ניתוח הכרטסת ובדיקת דפי החשבון (נספחים 9 ו 17, ונספחים 3-5 לתצהיר מר קפלן), ביחס לשיקים שהוצגו ע"י אסית (נספחים 6-63 לתצהיר הגב' מלכה) מעלה כי איזוטסט שילמה לאסית סך של 3,099,202 ₪ (סעיף 4.3 לתצהיר מר קפלן). (לאורך סיכומי מר גבאי נפלה שגגה בכתיבת שמו של מר "קפלן" ובמקום נכתב מר "קבלן", אך זהות המצהיר ברורה, וברור כי מדובר בשגגה).

לטענת מר גבאי (סעיף 59 לסיכומיו), "ככל הנראה הפרש בין סה"כ התקבולים לפי גרסת התובעת (2,921,165 ₪) ולפי גרסת הנתבע (3,099,202 ₪) בסך של 178,037 ₪, נובע מאי הוצאת חשבוניות על ידי התובעת בגין תשלומים ששולמה לה ע"י איזוטסט בסך כולל של 258,037 ₪ כאמור סעיף 4.5 ונספח 3 לתצהירו של מר קפלן.

הגב' מלכה נחקרה בעניין אי הוצאת החשבוניות הנטענת, והודתה בעצם קיום האפשרות שלא הוצאה חשבונית (לטענתה בשגגה בשל ההחלפות התכופות של השיקים על ידי מר גבאי), כך בעמוד 223 לפרוטוקול מיום 26.1.2016, כדלקמן:

"עו"ד עין גר: אוקי, היו תשלומים שאיזוטסט שילמה לכם ולא הוצאת בגינם חשבונית?"

העד, גברת מלכה: אני לא זוכרת דבר כזה, אבל נאמר לי שהיה איזה שיק כזה, מרוב שהוא חזר ובא והלך ... אז אם נעשתה טעות, היא נעשתה באמת כאילו בטעות אנוש, לא זה.

...

עו"ד עין דר: לא הוצאתם חשבוניות?

העד, גברת מלכה: יכול להיות שהיה אחד כזה, לא יודעת".

לאור הודאתה הנ"ל של הגב' מלכה בדבר קיום האפשרות, גם אם בטעות, שאסית קיבלה כספים מאיזוטסט ולא הוציאה חשבונית בגינם, ולאור העדרו של נספח 5 כנ"ל, הרי שלא ניתן להסתמך על התחשיב שהציגה אסית ביחס לסכומים ששילמה לה איזוטסט, ואני מקבלת את התחשיב הנ"ל שהציג מר גבאי – אשר לא נסתר על ידי אסית, ובהתאם לכך אני קובע כי הסכום שקיבלה אסית מאיזוטסט על חשבון העבודות שביצעה הינו 3,099,202 ₪ כולל מע"מ.

חלק ג' של התחשיב - תחשיב אריתמטי לעניין הפרש בין הסכום לו זכאית אסית לסכום ששילמה לה איזוטסט בפועל:

עולה מקביעותי כי אסית זכאית לקבל מאיזוטסט סך של 5,868,809 ₪ כולל מע"מ.

איזוטסט שילמה לאסית סך של 3,099,202 ₪ כולל מע"מ.

על כן, אני קובעת כי אסית זכאית לקבל מאיזוטסט סך 2,769,607 ₪.

ערבות מר גבאי ושיק הביטחון שמסר לאסית: .20

מר גבאי ערב ערבות אישית בלתי מוגבלת לכל התחייבויות איזוטסט כלפי אסית על פי ההסכם.

כמו כן, מודה, מר גבאי, כי הוא "מסר לתובעת שיק בטחון להבטחת חובותיה של איזוטסט לתובעת" (כך בסעיף 75 לסיכומי מר גבאי).

עוד הוא טוען כי שיק הביטחון נמסר במועד מאוחר לחתימת ההסכם, וזאת מאחר ואסית הציבה מכונות בכביש 90 עוד טרם שהתקבלה עמדת מע"צ לעניין העברת ההתקשרות החוזית. לטענתו, בהמשך, לאור סירוב מע"צ ושינוי המתווה, נטען על ידו, "שיק הביטחון נועד להבטיח את התמורה שסוכמה בשיעור 75% מתקבולי מע"צ (סעיף 77 לסיכומיו, בסוף המשפט נכתב בטעות

"מע"מ" במקום "מע"צ"). אסית, כך הוא טוען, לא הרימה את נטל ההוכחה בדבר יתרת החוב של איזוטסט כלפיה, ולכן לא התקיים התנאי לפירעון שיק הביטחון.

אין בטענות הנ"ל של מר גבאי ממש. אסית הייתה רשאית לפעול למימוש שיק הביטחון שמסר לה מר גבאי, וזאת נוכח חובה של איזוטסט לאסית בסכום שקבעתי לעיל.

אסית הוכיחה את חובות איזוטסט כלפיה, ולאור ערבותו של מר גבאי, ניתן לראות בחובות אלה של איזוטסט כחובותיו האישיים של מר גבאי כלפי אסית.

בהתאם לכך, ולאור קביעותי לעיל בהן דחיתי את טענות מר גבאי לשינוי המתווה, התמורה וכו', הרי שאסית רשאית לגבות את חובה ממר גבאי, בין היתר, באמצעות שיק הביטחון שנתן להבטחת קיום התחייבויותיו בהתאם לערבותו האישית.

בין הצדדים הבדלי גרסאות, קלים יחסית, אשר לנסיבות הפקדת שיק הביטחון, הגם שמסתבר כגרסת אסית גם בעניין זה, היות שלא ראיתי שיש לכך רלוונטיות ממשית, ולא היה בכך לשנות את הכרעתי בפסק בוררות זה, איני מרחיבה בעניין זה.

לאור ערבותו האישית של מר גבאי להתחייבויות איזוטסט, ולאור קביעותי לעיל, אני מחייבת את מר גבאי לשלם לאסית סך של 2,769,607 ₪ כולל מע"מ.

טענת מר גבאי לקיזוז דמי שכירות מהסכום לו זכאית אסית: .21

טוען מר גבאי, כי הגב' מלכה טענה בסעיפים 13-15 לסיכומיה כי הצדדים הסכימו שאסית תשלם לאיזוטסט דמי שכירות עבור השימוש בצידוד המעבדה שרכשה ממנה (ושהוחזר) בשטחה של איזוטסט, וכי תשלום דמי שכירות אלה צריך להיות מקוזז מהתשלומים להם זכאית אסית.

בעניין זה הוא מהלך בין הטיפות, מחד גיסא, הוא דבק בגרסתו לפיה איזוטסט ביצעה בדיקות מעבדה, ודבר זה פחות מתיישב עם דרישה לדמי שכירות, שכן אף היא השתמשה במעבדה לצורך העבודות שמר גבאי טוען שביצעה. מאידך גיסא הוא מפנה לגרסת העדה מטעם אסית, הגב' מלכה, ממנה עולה כי הצדדים הסכימו על תשלום דמי שכירות. זאת, שכן אסית עשתה שימוש בשטח המעבדה של איזוטסט, ולכן "יוצא אפוא כי גם לשיטת התובעת יש לקזז מהתשלום המגיע לה מאיזוטסט את עלויות", הפעלת המעבדה בשטח איזוטסט (סעיף 44 לסיכומי מר גבאי).

הילוך זה של מר גבאי בין הטיפות נועד לכישלון.

הוא צודק בטענתו כי על פי גרסתה של הגב' מלכה הוסכם בין אסית "לבין איזוטסט שייעשה שימוש במעבדה של איזוטסט כנגד תשלום שכירות" (סעיף 13 לתצהירה). אלא שלגרסתו לא כך היו פני הדברים. לדבריו איזוטסט עצמה ביצעה בדיקות מעבדה (גרסה שנדחתה על ידי).

הלכה היא כי צד אינו יכול לטעון טענות עובדתיות חלופיות.

די בכך לדחות את טענות מר גבאי.

עם זאת, גם לגופם של דברים, בהתעלם מההלכה הנ"ל, אף אם אקבל את טענתו במלואה, הרי שהעיקר חסר מן הספר. מר גבאי לא הציג ראיות כמה זמן הושכר השטח המדובר, מה היה גודלו, מהם דמי השכירות ועוד. פרטים מהותיים ביותר שאינם ניתנים להשלמה או לאומדן ללא כל בסיס עובדתי, כמו במקרה זה.

כך שגם אם הייתה זכאית איזוטסט לקבלת דמי שכירות, ואיני קובעת כן, לא הוכח גובה אותם דמי שכירות נטענים, אפילו לא בקירוב.

לאור האמור אני דוחה את טענות מר גבאי גם בעניין זה.

טענות נוספות שהעלה מר גבאי: .22

מר גבאי העלה טענות, מן הגורן ומן היקב, לצורך הוכחת טענתו כי אין לקבל את תביעת התובעת – אסית, כי ההסכם הכתוב שונה בעל פה, כי הוא אינו ערב אישית, כי התחשיב אינו נכון, וכיוצ"ב טענות.

כבר דנתי והכרעתי לעיל בטענות מר גבאי העומדות בבסיס גרסתו.

עם זאת, אני מוצאת לנכון להתייחס באופן ספציפי לטענות נוספות רלוונטיות שהעלה מר גבאי, על אף שחלקן הוכרע מכללא, כדלקמן:

22.1 טענה כללית של מר גבאי להעדר חוב לאסית:

בעמוד 12 ואילך לסיכומיו, טוען מר גבאי כי איזוטסט שילמה לאסית את מלוא התשלומים להם הייתה זכאית. מר גבאי מתאר הליך מסודר ומפורט לפיו מידי סוף חודש, אסית העבירה לאיזוטסט את פירוט העבודות, זו העבירה על סמך כך דרישת תשלום למע"צ, וכאשר מע"צ אישרה את התשלום, מסרה איזוטסט לאסית "שיקים מתועדים בגין

חלקה בביצוע העבודות בהתאם למועדי התשלום הצפויים ממע"צ" (סעיף 62 לסיכומיו).

לאור חומר הראיות שהוצג בפני, לרבות על ידי מר גבאי עצמו, ניתן לקבוע בוודאות כי אין יסוד לדברים הנ"ל.

מר גבאי עצמו העיד כי איזוטסט הייתה בקשיי נזילות, החליפה שיקים וכו', (ראה סעיף 17 לסיכומיו).

מחומר הראיות עולה כי מינהל התשלומים בין הצדדים היה רחוק מלהיות מסודר ותקין כפי שמתאר מר גבאי בסיכומיו.

מכל מקום, טענות מר גבאי נידונו לגופן, ואסית הוכיחה את חובה של איזוטסט כלפיה, ובהתאם לכך את חובו של מר גבאי.

טענת מר גבאי כי אסית לא צירפה ראיות ואסמכתאות מספקות:

22.2

כבר בפתח סיכומיו (פסקה ראשונה בעמוד הראשון), טוען מר גבאי כי אסית "לא צירפה העתקי תעודות / אסמכתאות ביחס לעבודות שבוצעו על ידה", לא צירפה חשבוניות עסקה ו/או דרישות תשלום בגין ההפרשים המגיעים לה לטענתה, "אשר היו אמורות להישלח באופן שוטף מידי חודש בחודשו", לא צירפה כרטסת הנהלת חשבונות ומסמכים אודות עלויות הפעלת המעבדה של איזוטסט בה ביצעה את הבדיקות (שכירות, ארנונה, חשמל וכו') אותן יש לקזז מהתמורה הנטענת.

עיון בפרוטוקול הדיון הראשון בבוררות, מלמד כי שני הצדדים, הבינו שהמפתח לביצוע התחשיב הינו פירוט התשלומים שהמציאה מע"צ, לאחר מתן צו הבוררת. זהו המפתח הרלוונטי לצורך ביצוע התחשבנות בין הצדדים, ולא המסמכים הנ"ל אליהם מפנה מר גבאי.

עם המצאת המסמך הנ"ל על ידי מע"צ, יצאה התובעת – אסית ידי חובתה, והרימה את נטל ההוכחה המתבקש מ"המוציא מחברו".

אשר ליתר המסמכים בדבר הוצאות ארנונה וכו' בגין מבנה המעבדה, הרי שמר גבאי הוא הטוען לקיזוז סכומים אלה מהסכום לו זכאית אסית. על כן, כמי שמבקש להוציא מחברו, עליו נטל הראיה להוכיח ולהמציא את המסמכים והראיות הרלוונטיות, ולא על אסית.

אני דוחה את טענות מר גבאי בעניין זה.

טענת מר גבאי כי אסית לא הזמינה לעדות את מר אמנון גיל ששימש "מתווך העסקה" לא ניתחה את דו"ח מע"צ וכו' (עמ' 2 לסיכומיו):

מר גבאי העלה טענות לפיהן על אסית היה להעיד את מר אמנון גיל ששימש לטענתו כ"מתווך העסקה" בין אסית לאיזוטסט ובהמשך עבד עבורה כקבלן משנה וכו', כדי שיעיד מה היו הסיבות לסירוב מע"צ להעברת הפעילות החוזית, ומה היה המתווה החדש והתשלום שסוכם בגינו. כמו כן מעלה מר גבאי טענות כי אסית "לא ניתחה את דו"ח מע"צ", וכיוצ"ב טענות.

בכל הכבוד, דומה כי נהפכו אצלו היוצרות גם בעניין זה.

הוא מי שהעלה טענות לכך כי "מתווה העסקה" השתנה וכי שונו ההסכמות בנוגע לתשלומים, ועליו להתכבד ולהוכיח בראיות משכנעות את טענותיו.

הוא הדין בנוגע למר אמנון גיל. ככל שמר גבאי סבר כי מר אמנון גיל יכול היה להעיד לטובת גרסתו ולסייע לו להוכיחה, יכול, וצריך היה לזמנו לעדות. הוא איננו יכול לבוא בטרוניה לצד שכנגד שלא בחר להביא עד זה או אחר. משלא עשה כן אין לו להלין אלא על עצמו.

מר מלכה נשאל בחקירתו בעניין, והעיד כי מר גבאי "גם שלח אותו (את אמנון גיל - ו.א) כמה פעמים למשא ומתן מטעמו", כי הקשר עם מר אמנון גיל היה בתחילת ההתקשרות לתקופה קצרה, וכי כשנכנסה אסית "לסניף ביבנה, אמנון גיל נעלם מהאופק. כלומר לא הסתדרו דרכינו ביחד" (עמ' 70 לפרוטוקול מיום 29.12.2015).

לא השתכנעתי כי מר אמנון גיל הינו "עד מפתח" בעניין זה. דברי מר מלכה לא נסתרו באופן ממשי על ידי מר גבאי, ומכל מקום, מעדותו עולה כי מר גיל היה "איש של מר גבאי". שוב עולה השאלה, אם כך למה לא טרח להביאו כעד מטעמו.

הפניית מר גבאי להלכות בדבר אי העדת עד רלוונטי (עמ' 8 לסיכומיו), אינן רלוונטיות, לאור קביעתי לעיל. אשר על כן, ההלכות הנ"ל אליהן הפנה בנוגע לאי העדת עד רלוונטי עומדות לחובתו.

בין שכך ובין שאחרת, הדברים הינם הרבה מעבר לדרוש, ולא השתכנעתי כי יש בעד כזה או אחר מטעם הצדדים לשנות את פני הדברים, אשר רובו ככולו נשען על מסמכים כתובים מזמן אמת.

על דרך זו דין יתר טענותיו של מר גבאי הנ"ל להידחות.

טענת מר גבאי כי אסית ערכה מקצה שיפורים ביחס לסכום הנתבע:

מר גבאי טוען כי הסכום הנזכר בסעיף 25 לתצהיר הגב' איריס מלכה הינו 2,518,750 ₪ ולאחר הליך הבוררות, שבמסגרתו (על פי צו של הבוררת) הציגה מע"צ את הדו"ח עלה הסכום הנתבעת בסעיף 49 לסיכומיה לסך של 2,947,644 ₪ וכיוצ"ב טענות (ראה סעיף 56 לסיכומיו).

אין בטענות אלה ממש.

בסעיף 25 לתצהיר הגב' איריס מלכה נכתב כי יש לצרף לסכום הנ"ל מע"מ, ואילו בסעיף 49 לסיכומים מדובר בסכום כולל מע"מ. כך שלמעשה, הסכום פחת, ומכל מקום הסכום שנפסק לחובת מר גבאי נמוך משני הסכומים הנ"ל (כאשר כוללים את המע"מ).

מעבר לכך, לא מן הנמנע כי לאחר קבלת הנתונים מטעם מע"צ, תבצע אסית התאמות בהתאם למידע החדש שהגיע אליה בעקבות כך. אין בכך להעיד דבר לעניין אמינות טענותיה. הרי כבר הובהר בישיבת הבוררות הראשונה כי דו"ח מע"צ הינו חיוני לצורך קביעת הסכום המדויק ששולם לאיזוטסט, ובהתאם לכך חלקה הנגזר ממנו של אסית.

גם טענת מר גבאי כי אסית הייתה צריכה להציג את ניתוח הדו"ח במסגרת תצהיר עדות מטעמה ולאפשר לו לחקור בעניין, אין לה על מה שתסמוך.

אסית צודקת בטענתה (בעמ' 1 לסיכומי תשובתה) כי בישיבת הבוררות הראשונה מיום 13.4.2015 הסכימו הצדדים כי מחלוקת בנוגע לפאן החשבונאי תיפתר, בין היתר, באמצעות קבלת המידע ממע"צ בנוגע לתשלומים ששילמה לאיזוטסט בקשר לפרויקטים שביצעה אסית בכבישים ובעת הרלוונטית. לאור הסכמה זו, הצו למע"צ לגילוי הנתונים ניתן בהסכמת הצדדים.

לפיכך אני דוחה את טענות מר גבאי הנ"ל.

טענת מר גבאי כי אסית התעכבה בתביעת חובותיה, טענות לשיהוי, ויתור, מניעות, השתק וכו':

סעיף 8 להסכם שנוסח ע"י ב"כ אסית, מורה, לטענתו, כי על אסית היה להעביר את המחלוקת עם איזוטסט ומר גבאי "בסמוך ככל הניתן למועד היווצרות המחלוקת" כבר בחודש פברואר 2012 בצירוף

המסמכים הרלוונטיים אשר בתקופה ההיא ניתן היה להשיגם על נקלה (כך בעמ' הראשון לסיכומי מר גבאי). לטענתו העובדה שאסית לא עשתה כן, מלמדת על מופרכות טענותיה, כי הן אינן תואמות את התנהגות הצדדים בזמן אמת.

אין בטענה זו ממש, באשר אני מקבלת את גרסת אסית לפיה לא נערכה התחשבות מדויקת במהלך ביצוע העבודות, וכל עוד בוצעו העבודות ואיזוטסט העבירה לה כספים, "העניינים המשיכו להתנהל בין הצדדים כסדרם". מעבר לכך, מר גבאי עצמו העיד כי מע"צ שילמה לאיזוטסט כרצונה "מתי שהיא רוצה וכמה שהיא רוצה", והרי התשלום לאסית תלוי בתשלום מע"צ המשולם כנ"ל, לשיטתו של מר גבאי עצמו, וברור כי אין ממש בטענתו היום.

הצדדים עצמם, הסכימו על מתן צו למע"צ לגילוי הפרטים הרלוונטיים. זאת נוכח העובדה כי היה צורך לקבל ממע"צ את הפרטים על מנת לבצע את החישובים, כך שלפחות מבחינת אסית, אין ספק כי היא לא יכולה הייתה לבצע חישוב מדויק של תביעתה, עד לקיומה של הבוררות דנן, והצו שניתן למע"צ במסגרתה כאמור. כך שאין כאן השתהות, שיהיו דיחוי או כיוצא באלה טענות שהעלה מר גבאי.

יש להוסיף, לכך, את הטענה כי התשלומים מאיזוטסט לאסית שולמו בשיטת "שוטף + 90 יום".

מעבר לכך, גם מבחינה חוזית אין בסיס לטענה זו. סעיף 8 להסכם מורה על קיום בורות בין הצדדים בעת מחלוקת. הסעיף הרלוונטי מתוכו הינו ס"ק 1, המורה כדלקמן:

"8.1 הצדדים לחוזה זה מסכימים להעביר כל חילוקי דעות או התדייניות, שינבעו מחוזה זה לבורר מוסכם על ידי הצדדים, ובמקרה של אי הסכמה בדבר זהות הבורר – לבורר אשר ימונה על ידי יו"ר לשכת עורכי הדין, לבקשתו של אחד הצדדים לחוזה זה הסבור שמחלוקת כנ"ל התעוררה".

עינינו הרואות כי אין הוראה כטענת מר גבאי לבירור מידי בלבד של המחלוקות על פי סעיף הבוררות.

גם אם מבחינה טכנית כללית, נכון שצד הסבור כי יש מחלוקת יקדם את קיום הבוררות לגביה, אין באי דקדוק בכך כדי לגרוע מטענות אותו בעל דין. מה גם שלא השתכנעתי כי אסית השתהה בהעלאת טענותיה או בפניה לבוררות בכלל, ובאופן שפגע במר גבאי בפרט.

הדברים נכונים גם ביחס ליתר טענותיו בנושא, בדבר שיהוי בהגשת שיק הביטחון שמסר לביצוע, ויתור, מניעות והשתק (ראה עמ' 5 ואילך לסיכומיו).

טענות אסית בעניין הועלו, לטענתו, לראשונה במכתב ששלחה לאיזוטסט ביום 27.5.2013 "כשנה לאחר סיום העבודות". אלא שבסעיף 18 לסיכומיו טען כי העבודות הסתיימו "בחודש 12/2012", ובכך פירכה נוספת בדבריו.

במכתב ששלחה אסית (גב' מלכה) לאיזוטסט (מר גבאי) ביום 27.5.13 (נספח 10 להתנגדות לביצוע השטר) נכתב כי מר גבאי ביטל המחאות שמסר לאסית על חשבון יתרת החוב, כי אין אלה הביטולים הראשונים של שיקים שמר גבאי מסר לאסית, וכי מר גבאי "מפר ברגל גסה מזה זמן רב את ההסכמות בדבר ביצוע התשלומים ומנצל לרעה את סבלנותי". מר גבאי הודה, בסעיף, 17 לסיכומיו כי היו לאיזוטסט קשיים בתשלום לאסית, כי הוחלפו שיקים שנמסרו לה. וברור הן מהודאתו והן מהאמור במכתב הנ"ל שמשתלב במארג הראיות וניכר כי הוא משקף את המציאות כהווייתה בזמן אמת, כי מר גבאי, כנציג איזוטסט, לא שילם לאסית את תשלומיה בזמן, ביטל שיקים והחליף שיקים, דבר שגרם להתמשכות הליכי התשלום. אין מקום לטענתו, כיום, בדבר שיהוי או עיכוב בהעלאת טענות אסית, שעה שהתנהלותו כאמור היא זו שגרמה, בין היתר, לדחיית מועד פניית אסית בעניין הסכומים המגיעים לה.

מר גבאי טוען כי אסית "לא מצאה לנכון להיפגש עם איזוטסט לביצוע התחשבות ו/או להעלות את דרשיתה על הכתב על אף שהוזמנה ונדרשה לכך ע"י איזוטסט כבר ביום 13.6.2013 (נספח 12)" (עמ' 6 לסיכומי איזוטסט). מר מלכה נחקר בעניין זה ותשובותיו מקובלות ומשתלבות במארג הראיות, כך בעמוד 67 ואילך לפרוטוקול הדיון מיום 29.12.2015, כדלקמן:

"עו"ד עין דר: מדוע המתנתם עד חודש מאי 2013, בעצם עד שסיימו את הפרוייקט ואז טענתם להפרשים בסכום של 1.9 מיליון? השאלה שלי לא על הסכום אלא מדוע המתנתם?"

העד, מר מלכה: את לטעמך אמרת את המציאות 'עד לסיום הפרוייקטים', ומדוע טענו בתאריך הזה שכלו כל הקיצים, ואתה מנסה בדרכי נועם להגיע לפשרה, והבן אדם פשוט מזלזל בכך, אומר לך לא רוצה לתת לך, אין לי כסף, זהו זה. לא רוצה לתת לך.

עו"ד עין דר: איזוטסט הזמינה אתכם בעקבות המכתב ששלחתם, לערוך התחשבות בין הצדדים, מדוע לא ערכתם את ההתחשבות?

העד, מר מלכה: לא היה ולא נברא.

...

העד, מר מלכה: ודאי. תקשיבי, הדף סובל הכל, אתה יכול לטעון מה שאתה רוצה. בוא תענה לי לטלפון אחד אחרי שכתבת דף כזה. תענה לי לטלפון אחד, נדבר. אתה לא עונה, אתה מנתק לי את הטלפון בפנים.

עו"ד עין דר: אבל יש לך הזמנה לפגישה.

העד, מר מלכה: יש לי גם הודעות של עזרא גבאי 'תעזוב אותי בשקט תתבע אותי'.

תשובותיו של מר מלכה הגיוניות, בעיקר נוכח מצבה הכלכלי הרעוע של איזוטסט, אשר, כידוע, רק הלך והחמיר עד לכדי כניסתה להליך פירוק. יש לזכור, כי לשיטת מר גבאי עצמו, איזוטסט הייתה מצויה בקשיי נזילות, החליפה שיקים שמסרה לאסית (ראה, בין היתר, סעיף 17 לסיכומיו), ולאור כך מסתבר אכן כעדות מר מלכה.

הגב' מלכה העידה דברים דומים על הלך הדברים בעניין תשלומי איזוטסט, ואני מקבלת את עדותה אשר משתלבת בראיות. כך בעמוד 224 לפרוטוקול מיום 26.1.2016, כדלקמן:

"העדה, הגברת מלכה: אני לא זוכרת דבר כזה, אבל נאמר לי שהיה איזה שיק כזה, מרוב שהוא חזר ובא והלך, שוב, אני יכולה להגיע משהו? לגבי שיקים אני חייבת, לא היה שיק אחד, אחד, שלא חזר והלך, כל מיני, אני אף פעם לא הייתי חשופה לצורת, לא ידעתי שקיימים כל כך הרבה אופציות למשוך שיקים ולהעביר שיקים ולהחזיר אותם...".

מר גבאי טוען כי אסית השתתה בהפקדת שיק הביטחון (שחולל על ידו ובוטל) לביצוע בהוצאה לפועל, וכי "השיהוי כאמור פגע ביכולתו של הנתבעת להפריך את טענותיה של התובעת בדבר החוב הנטען של איזוטסט, מאחר ואין ברשותו של החשבונות" וכו' (עמוד 6 לסיכומי מר גבאי). כמו כן, לטענת מר גבאי עצם השיהוי מוכיח כי התשלומים ששילמה איזוטסט לאסית היו בהתאם למוסכם "ומהווה ויתור מניעות והשתק" וכו'. וכן טוען כי אסית הייתה מלווה בתהליך בעו"ד מטעמה, ואם היו בעיות בביצוע התשלומים ניתן היה להפנות את הדברים

לברור בהליך בוררות, כי המשך ביצוע העבודות מלמד כי כל התשלומים שולמו וכו' (ראה עמוד 13 לסיכומי מר גבאי).

טענות אלו חסרת בסיס.

מעבר לעובדה כי אין כאן מקום לטענות לשיהוי, הרי מהתכתובת שמר גבאי עצמו מפנה אליה, עולה כי היה ברור לו שקיימת מחלוקת משמעותית בין הצדדים, וטענה לחוב של איזוטסט בסכום משמעותי ביותר, כאשר ידוע לו כי מצבה הפיננסי של איזוטסט הינו ברי, וכי הוא, מר גבאי, ערב בהתחייבות אישית לחובותיה ואף הפקיד במסגרת כך מיליון ש"ח. ברור כי הוא לא "הופתע" מתביעת אסית נגדו, וכי ידע שעליו להתכונן אליה. מר גבאי לא הוכיח, כי התנהלות אסית פגעה ביכולתו להתגונן, ולא השתכנעתי כי הליכי הפירוק של איזוטסט אכן פגעו ביכולת מר גבאי להציג את הראיות הרלוונטיות כטענתו (ראה סעיף 71 לסיכומיו). מוטב להן לטענות הללו אלמלא היו מועלות כלל.

גם טענתו כי בזמן אמת, אסית לא "עמדה על ביצוע התשלום כטענתה" בשיעור של 90%, וכי הדבר מוכיח כי אכן היה שינוי תמורה, כי אסית הייתה מיוצגת, הינה טענה סתמית, ואין לה על מה שתסמוך. כאמור, הוכח בפניי, כי גם לגרסת מר גבאי, מע"צ שילמה לאיזוטסטט "כמה שהיא רוצה ומתי שהיא רוצה" וממילא לא ניתן היה לערוך התחשבות כיאות בזמן אמת. כבר קבעתי כי מר גבאי לא הצליח להוכיח את שינוי המתווה כנטען על ידו, ולא אחזור שוב על הדברים.

מר גבאי לא הציג ראיות משכנעות לטענתו כי אסית הייתה מודעת לכך שאיזוטסטט אינה מעבירה לה את חלקה מתשלומי מע"צ בגובה של 90% ולכן ויתרה על טענתיה. ההיפך הוכח בפניי. אסית לא ידעה מתי וכמה שילמה בדיוק מע"צ תמורה עבור העבודות.

על כן אני דוחה את טענות מר גבאי בעניין זה.

טענת מר גבאי כי אסית לא התייחסה לפרמיית הסיכון וטענת מר גבאי לקיזוז 10% "פרמיית סיכון" מתקבולי מע"צ:

22.6

לטענת מר גבאי אסית לא התייחסה לפרמיית הסיכון המוטלת על איזוטסטט לאור אי העברת הפעילות החוזית מול מע"צ.

לטענת מר גבאי לא יתכן לקבל, מבחינת היגיון עסקי ובכלל, מצב בו הרישיון, הציוד, מיקום המעבדה וההוצאות מוטלים כולם על מקבל השירות - איזוטסטט, ואילו נותן השירות קבלן המשנה - אסית - מקבלת 90% מהתמורה.

אני דוחה טענה זו. אין זה השלב המתאים למו"מ מסחרי. הסכמות הצדדים בנוגע לחלוקת התמורה נקבעו בהסכם, ומצאו ביטוי נוסף גם בנספח להסכם הנ"ל, 90% - אסית ו 10% - איזוטסט. על ההגיון העיסקי היה צריך מר גבאי לחשוב בטרם חתם על ההסכם. לו רצה מר גבאי לשנות הסכמות אלה, עמדה בידיו, במועד הרלוונטי, האפשרות לבקש ביטול ההסכם בגין אי העברת ההסכמים על ידי מע"צ. הוא לא עשה זאת ועל כן אין לו להלין אלא על עצמו, ואין ביכולתו לשנות רטרואקטיבית את תנאי ההסכם הכתוב, בהבל פה.

גם אם הצדדים ערכו שינויים והתאמות כאלה ואחרים, תוך כדי התנהלות, לא הוכח בפניי כי היו אלה שינויים שהופכים את ההסכמה הנ"ל אליה הגיעו בהסכם ובביצועו בפועל ל"בלתי הגיונית" וכיוצא בתיאורים.

הסכמים יש לכבד.

זה מה שהסכימו הצדדים, והעלאת טענות בדיעבד בדבר "חוסר הגיון מסחרי" או בדומה, אין להן על מה שתסמוכנה.

לטענתו יש לקזז 10% מתקבולי מע"צ עבור "פרמיית סיכון", וזאת נוכח שינוי מתווה ההתקשרות.

כבר הכרעתי כי מר גבאי לא הוכיח את טענותיו בדבר שינוי מתווה ההתקשרות ואני דוחה את טענותיו בעניין זה, כמו כן נדחית הטענה "לפרמיית סיכון" והטענה לקיזוזה מהתמורה לה זכאית אסית.

מר גבאי מודה בסיכומיו כי לפרמיית הסיכון הנטענת "אין כל ביטוי בהסכם" בכתב שכרתו הצדדים, ובהתאם לכך היה עליו להוכיח בראיות פוזיטיביות ומשכנעות את קיומה. הצדדים סיכמו על תמורה קבועה בהסכם, ויש לכבד את הסכמתם.

אין בפני ראיות משכנעות להוכחת הנטען, ואני דוחה את טענות מר גבאי בנושא זה.

לטענת מר גבאי יש לקזז מתקבולי מע"צ בונוסים ששולמו לאיזוטסט:

22.7

טוען מר גבאי כי יש לקזז מתקבולי מע"צ הנטענים על ידי אסית, בונוסים ששולמו אך ורק לאיזוטסט, וזאת נוכח העובדה כי כל הסיכון היה מוטל לפתחה של איזוטסט, בהתאם לטענתו לעניין שינוי המתווה.

לטענתו אין לכלול את הבונוסים לצורך חישוב התמורה לה זכאית אסית.

ושוב עולה התמיהה היכן ראיותיו, בנושא זה.

מר גבאי לא הפנה להוראות בהסכם או בכל מסמך מחייב אחר, בהם קיימת החרגה של תשלומי מע"צ שהוגדרו כ"בונוס" או בדומה, מהתשלום לו זכאית אסית בשיעור של 90%.

הוראות ההסכם ברורות. לא הוכח בפניי כי יש בהסכם הוראות בדבר החרגת בונוסים או תשלומים אחרים בעלי הגדרה אחרת ששילמה מע"צ לאיזוטסט בעבור ביצוע העבודות, מהכלל של חלוקת התמורה 90% לאסית ו 10% לאיזוטסט. לא ניתן, בחוכמה שלאחר מעשה, "לשתול" הוראות בהסכם, ללא קיום דרישת הכתב.

טענות מר גבאי בעניין נידחות.

בהתאם לטענותיו הנ"ל הציג מר גבאי תחשיב של הסכום שנתקבל על ידי איזוטסט ממע"צ וכן הסכום לו זכאית, לשיטתו, אסית. כאשר מהסכום הנ"ל מקוזזים הסכומים הנ"ל השזורים לאורך טענותיו.

לאור העובדה שטענותיו של מר גבאי נדחו במלואן, איני רואה מקום לחזור על תחשיביו והקוזזים הכלולים בהם, באשר עם דחיית הטענה לקיזוז, נדחות ממילא הטענות לתחשיבים שבעקבותיה.

לאור האמור לעיל, אני דוחה את התחשיב הנטען על ידי מר גבאי.

טענת מר גבאי כי אסית לא הגישה תביעת חוב נגד איזוטסט:

22.8

טוען מר גבאי כי אסית לא הגישה תביעת חוב נגד איזוטסט והדבר מוכיח "העדר בסיס עובדתי" לתביעתה של אסית.

אין בטענה זו ממש.

ערבותו האישית של מר גבאי להתחייבויות אסית הינה ככתוב: "באופן אישי, מוחלט ובלתי חוזר". מר גבאי לא הוכיח בפניי כי בערבות הנ"ל תנאי כי אסית תגיש תביעת חוב למפרק איזוטסט או תנאי דומה אחר, טרם שתפנה למר גבאי.

משכך, הייתה רשאית אסית לפעול על פי שיקול דעתה, ולפנות ישירות לערב – מר גבאי.

מר מלכה נחקר בעניין ותשובתו מקובלת וסבירה, ואף מוכחת מהראיות שהוצגו בפניי, כך בעמוד 69 לפרוטוקול הדיון מיום 29.12.2015, כדלקמן:

"עו"ד עין דר: אני לא מתווכחת איתך. מדוע לא הגשתי תביעת חוב למפרק הזמני?"

העד, מר מלכה: המפרק לא היה ערב אישית לחוזה, עזרא גם היה ערב אישית."

לא הוכח כי הייתה חובה, על אסית, לפנות למפרק איזוטסט. מכל מקום, מר גבאי עצמו, אשר היה ערב אישית להתחייבותיה של איזוטסט, בכובעו כמנהל איזוטסט, למרות דרישות אסית, לא שילם לה את התמורה לה הייתה זכאית, ולא ברור, לשיטתו הוא, מה הייתה מסייעת לאסית הגשת תביעת חוב למפרק איזוטסט כאשר הייתה כבר חדלת פירעון. כך שגם אם הייתה חובה על אסית לפנות בתביעת חוב למפרק איזוטסט, ואני קובעת כי אין הדבר כך, הרי שלא היה בכך לקדם את גביית חובה, ובסופו של דבר היא הייתה מוצאת את עצמה בבוררות תובעת את מר גבאי בהתאם לערבותו האישית. כפי שנעשה כעת בבוררות זו.

אני דוחה את טענת מר גבאי הנ"ל.

טענת אסית כי מר גבאי פעל בכדי להימנע מניהול הבוררות: .23

בפי אסית טענה נוספת, שחזרה ועלתה בסיכומיה, כי מר גבאי "עשה כל אשר בידו על מנת להימנע מניהול הליך הבוררות", ובמסגרת כך הגיש שני ערעורים לבהמ"ש המחוזי והעליון בעניין ניהול הבוררות בפני הבוררת וכיוצ"ב, והכול כדי "להימנע מלקיים את התחייבותיו" כלפי אסית.

טענות אסית בעניין ההליכים והמחדלים בהם נקט מר גבאי, מבחינה עובדתית, בדין יסודן.

עם זאת, על אף שהתרעומת שבפי אסית ברורה, הרי שככל שמר גבאי פעל במסגרת הדין והפרוצדורה העומדת לו, אין לה על עליו אלא תרעומת, ולא מעבר לכך, קרי, אין כל סנקציה שניתן להשית עליה בגין זאת.

טענות שנזנחו על ידי הצדדים בסיכומיהם: .24

הצדדים העלו טענות שונות בנושאים שונים בכתבי טענותיהם ובמהלך הבוררות, טענות אשר נזנחו על ידם בסיכומיהם, ועל כן מבחינה דיונית הן נחשבות כטענות שנזנחו.

כפי שניתן להיווכח מפסק בוררות זה, דנתי בכל הטענות הרלוונטיות והתייחסתי לכל הראיות הרלוונטיות שהציגו הצדדים. אין מקום שאתייחס לכל טענות מר

גבאי, כולל אלה הנזכרות רק בכתבי טענות או תצהירים שהוגשו מטעמו, ואשר מר גבאי עצמו לא מצא לנכון להזכירן במפורש בסיכומיו.

טענות נוספות של הצדדים: .25

.26

על מנת להפיס את הדעת; דנתי בכל טענות הצדדים **הרלוונטיות**, אך לא בכל טענות הצדדים.

היה וטענת של מי מהצדדים נדחתה, לא המשכתי לדון ביתר טענות המשנה הנובעות מאותה טענה ראשית או הקשורות בה והסתפקתי בנימוקי לדחיית הטענה הראשית.

כמו כן, יש וטענה מסוימת מופיעה בנוגע למספר "ראשי מחלוקת" בצורה זזה או בגרסה אחרת, ואף במקרה שכזה, הסתפקתי בדחיית אותה טענה פעם אחת ולא נימקתי שוב ושוב ביחס לכל נושא ומחלוקת את הסיבות לדחיית אותה טענה.

טענות הצדדים בנוגע למהימנות העדים ובעלי הדין שכנגד: .27

הצדדים בבוררות העלו טענות, האחד נגד עדי משנהו, אשר למהימנות העדים, יכולתם להעיד על הנושאים המדוברים כעדות מכלי ראשון (ולא כעדות שמיעה), חזקות במקרה של אי העדת עד רלוונטי או אי חקירתו, וכיוצ"ב טענות, וכן כל צד טען מדוע יש להסתמך על עדות העדים מטעמו.

ככל שהייתה רלוונטיות לטענות הנ"ל שהעלו הצדדים, הן נידונו במסגרת הכרעתי במחלוקות לגופן. לא ראיתי צורך להתייחס ולפרט במקום לכל טענה וטענה בעניין, שכן לא הייתה בעיניי השפעה על מסקנותיי וקביעותיי מעבר להתייחסותי המפורשת בפסק הדין.

בקשת מר גבאי להגשת סיכומי תשובה: .28

אסית הגישה סיכומיה ראשונה, מר גבאי הגיש סיכומיה שניה, ואסית הגישה סיכומי תשובה.

ניתן להיווכח ממשיך הדיון והיקפו ומסיכומיהם, כי הצדדים השתמשו בזכות שניתנה להם להגיש סיכומים כנ"ל באופן מלא, והציגו באופן רחב ומקיף את

טענותיהם, הפניות לראיותיהם, תשובותיהם וכו'. בכך היה לצדדים יומם באופן מלא.

מר גבאי, הגיש "בקשה להשיב לסיכומי התשובה של התובעת". עיקר הבקשה נגע לתחשיב שנגע לדו"ח מע"צ ותצהירו של מר קפלן בעניין. אסית הגישה תגובתה ובה התנגדה לבקשה.

לא מצאתי כי יש מקום להגשת סיכומי תשובה מטעם מר גבאי לסיכומי התשובה שהגישה התובעת – אסית.

לא השתכנעתי כי בסיכומי התשובה שהגישה אסית יש "טענה מפתיעה". מדובר בחזרה על דברים שעלו בדיונים והקשורים לחומר הראיות שהוצג במהלכה. תחשיב אסית הינו בהתאם לחומר שהוגש ולגביו ניהלו הצדדים חקירות והעידו עדים.

אני סבורה כי טענת אסית לפיה מר גבאי עושה כל שביכולתו ל"דחות את הקץ" ולהאריך את הבוררות ולהרחיק את מועד מתן פסק הבוררות, אינה טענה ריקה (ראה דיון בנפרד).

לנתבע, מר גבאי, היה יומו באופן מלא, הן בהגשת ובהצגת טענותיו וראיותיו במהלך הבוררות בכלל, והן בהגשת סיכומי התגובה מטעמו בפרט.

מכל מקום, עקרון סופיות מורה כי לאחר שמיצו הצדדים את זכותם להגשת סיכומיהם, כפי שהיה בתיק זה, יבחנו טענותיהם וראיותיהם וינתן פסק דין. מתן היתר למר גבאי להגשת סיכומי תשובה, כאשר אין טעם ממשי המצדיק זאת, יביא לבקשה מטעם אסית להגיש סיכומי תשובה לסיכומי התשובה (בקשה שקיימת כעולה מסעיף 7 לתגובתה לבקשה) ואין לדבר סוף.

אשר על כן בקשת מר גבאי להגשת סיכומים נוספים נדחתה בזמנו.

ריבית והצמדה: .29

אסית תובעת ריבית והצמדה מיום 15.4.2013 - לטענת אסית זהו מועד התשלום האחרון של מע"צ לאיזוטסט בגין העבודה שביצעה בפרוייקט – עמ' 15 לסיכומיה.

לאור העובדה כי הסכום ששילמה מע"צ לאיזוטסט, ובהתאם לכך הסכום לו זכאית אסית, התברר רק בבוררות זו, לאחר שמע"צ מסרה את הדוח מטעמה, ולאור העובדה כי תחשיב הנתבע לעניין התשלומים שקיבלה בפועל אסית הוא זה שהתקבל ותחשיב אסית בעניין נדחה על ידי, הרי שלא היה בידי הצדדים

במועד הנזכר הנ"ל על ידי אסית, סכום ידוע של איזוטסט לשלם לאסית, ובהתאם לכך – סכום שעל מר גבאי לשלם בהתאם לערבותו האישי.

לפיכך, בנסיבות עניין אלה, בהעדר סכום מוגדר במועד כנ"ל, אני סבורה כי אין מקום לפסיקת ריבית והצמדה בנוגע לתקופה הקודמת לפסק בוררות זה, וכך אני קובעת.

30. תביעת התובעת (אסית) נגד הנתבע (מר גבאי) מתקבלת בחלקה כאמור לעיל, ובהתאם לכך אני מחייבת את מר גבאי לשלם לאסית, סך של 2,769,607 ₪ כולל מע"מ, אם לא ישולם הסכום תוך 45 יום ממועד מתן פסק בוררות זה, ישא הסכום ריבית והפרשי הצמדה עד לתשלומו בפועל.

31. בהתחשב בתוצאת הפסק אני מחייבת את הנתבע (מר גבאי) לשלם לתובעת (אסית), שכ"ט והוצאות בסך של 75,000 ₪.

32. פסק הבוררות ניתן בהעדר הצדדים ויועבר לב"כ הצדדים, לאחר שישולמו כל החיובים הכספיים למשכן לבוררות.

ניתן היום 19 ביולי, 2016.

ורדה אלשיך, בוררת